

Giới thiệu Vợ Yêu... Tha Thứ Cho Anh Được Không?

Cô "tùng" là một cô gái ngây thơ, đáng yêu, luôn luôn nở nụ cười trên môi, cô yêu anh, luôn muốn bảo vệ anh,..nhưng..

Anh là một người lạnh lùng. Vì bị mẹ bắt ép mà anh cưới cô. Trong lòng anh, cô luôn là một người phụ nữ tâm cơ, ác độc, không từ thủ đoạn. Anh cho rằng do cô, anh không được ở bên người mình yêu. Anh chán ghét cô, hành hạ cô cả thể xác lẫn tinh thần. Cô vì tai nạn mà rơi vào tình trạng "ngàn cân treo sợi tóc", lúc này, anh mới hối hận....

" Cô đừng nghĩ lấy tôi cô có thể được hạnh phúc, tôi sẽ cho cô biết thế nào là địa ngục, là đau khổ! "

[.....]

" Anh thật sự chán ghét em sao? Tại sao? "

" Em sẽ trả lại tự do cho anh, tạm biệt anh, người em đã từng yêu sâu đậm! Chúc anh hạnh phúc bên cô ấy!! "

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu... Tha Thứ Cho Anh Được Không?* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 1: Mở đầu cho sự đau khổ

Mở đầu cho sự đau khổ

Tại Lâm gia...

Màn đêm yên tĩnh, chỉ còn lại tiếng của động vật kêu lâu lâu lại vang lên

Trong căn phòng của một biệt thự xa hoa, một cô gái với tâm trạng rất là hạnh phúc chắc vì hôm nay là ngày trọng đại của một người phụ nữ, chú rể còn là người đàn ông mà cô yêu nhất.

Rầm....

Cánh cửa phòng bị mở tung, làm mất đi tâm trạng đang vui của cô gái. Một người đàn ông mặc bộ âu phục màu đen lịch lãm càng làm tăng thêm cái khí chất vương giả của hắn ta. Khuôn mặt hắn lạnh lùng, sâu thẳm trong đôi mắt hắn là lòng hận thù, căm ghét.

Hắn ta không nói gì đã hung hăng kéo cô vào giường, không thương xót mà chiếm đoạt người con gái dưới thân, không màn đạo đức, hắn thô bạo tiến sâu vào cơ thể cô, không quan tâm đây là lần đầu tiên của người con gái. Cô ở sợ hãi cầu xin hắn nhưng nó chỉ làm hắn thêm căm ghét, lòng hận thù cùng sự khinh bỉ dâng trào trong hắn.

Hắn và cô hoan ái tới gần sáng tới tha cho cô, hắn lạnh lùng bước vào nhà tắm mà không thèm liếc nhìn người con gái đang đau khổ nằm trên giường.

" Cô đừng nghĩ lấy tôi cô có thể được hạnh phúc, đây chỉ là mở đầu của sự đau khổ, tôi sẽ cho cô biết thế nào là địa ngục, phải trả giá cho những việc cô làm "

Hắn lạnh lùng nói với cô, buông lời độc miệng mà không hề biết cô gái kia đang đau khổ đến chừng nào. Mà cô ấy càng đau khổ thì anh lại càng hả hê. Anh bước ra khỏi phòng mà không quên tặng thêm cô ánh mắt căm ghét

" Tại sao chứ? Em đã làm gì sai mà anh lại đối xử với em như vậy? Em cứ tưởng là mình chỉ cần chăm sóc, lo lắng, từ từ khiến anh nhìn em bằng ánh mắt khác thì anh sẽ yêu em! Em yêu anh mà chẳng lẽ anh không nhận ra! "

Từng dòng suy nghĩ cứ tuôn trào trong cô, càng làm cô thêm đau khổ, nó như một cái gì đó đang bóp nát trái tim của cô!

5 năm trước....

Cô tên là Lạc Như Tuệ, sau một cuộc tai nạn, ba mẹ cô bỏ lại cô khi cô lúc mới 13 tuổi. Cô được người bạn thân của ba mẹ nhận nuôi, đó không ai khác là Lâm phu nhân, vợ của Lâm Gia Từ và là mẹ ruột của hắn.

Hắn tên Lâm Hạ Vũ, là tổng tài của một công ty lớn mạnh bậc nhất. Khi hắn gặp cô, hắn luôn cho rằng cô là người vì gia tài của gia đình hắn mà tiếp cận mẹ hắn. Hắn nghĩ vậy vì bởi lẽ lúc còn nhà, hắn thấy ba hắn từng ngoại tình, vì người đàn bà xa lạ mà lạnh nhạt với mẹ hắn, không lâu sau ông ấy cũng đi về phương xa, rời khỏi nhân thế. Công ty của ba hắn suy yếu nghiêm trọng nhờ có mẹ mà nó vẫn tồn tại, sau này giao cho anh thì thành một công ty lớn

mạnh. (Tg: à quên, lúc anh gặp cô là lúc anh 15 tuổi. I am sorry.)

Mặc kệ anh có thành kiến với mình, cô vẫn cố hết sức chăm sóc mẹ con anh. Nhưng trời trêu thay, anh có bạn gái cô vẫn không nói gì. Nhưng mẹ anh nghe được nhiều lời tai tiếng từ cô gái này nên có ý tác thành anh với cô vì có lẽ bà cũng nhận ra rằng cô thích anh nhưng cô không đồng ý vì cô không muốn anh ghét mình mà muốn anh được hạnh phúc. Khi anh đề cập đến việc tổ chức hôn lễ với cô gái kia nhưng bà nhất quyết không đồng ý, cô cũng vô cùng buồn. Ai ngờ rằng mẹ anh nhất quyết đòi sống chết để anh lấy cô, vì không muốn mẹ buồn nên anh đành lấy cô nhưng lại luôn căm ghét cô. Cô gái kia vì vậy mà ra nước ngoài sinh sống.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu... Tha Thứ Cho Anh Được Không?* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 2: Địa ngục trần gian

Địa ngục trần gian

Từ sau hôm đó, mọi việc trong nhà hẳn đều giao cho cô làm. Ban ngày, cô không khác gì người làm thậm chí còn không bằng, ban đêm cô là dụng cụ cho anh phát tiết. Hẳn đánh đập, hành hạ cô cũng không quên lời xỉ vả. Khi hẳn tức giận việc gì cô luôn là đối tượng để anh trút giận. Ngay cả người hầu trong nhà cũng ghen ghét và thay nhau hành hạ cô, chỉ có những người làm lâu năm mới thương cho cảnh tình của cô. Ngay cả phòng mà không được ở phải ở ở nhà kho.

Khi làm chuyện trọng đại với cô, hẳn không cho cô uống thuốc ngừa thai vì hẳn muốn cô mang con của hẳn. Chắc sẽ có người nghĩ hẳn làm chuyện này là muốn cô có con của hẳn, mãi mãi không rời xa hẳn nhưng không, hẳn muốn cô sinh con nhưng sẽ hành hạ đứa con đó trước mặt cô để cô thật đau khổ.

Tuy rằng bị hành hạ cả tinh thần lẫn thân xác nhưng cô vẫn không một lời oán than, trách mắng mà vẫn cố chịu đựng, chăm sóc hẳn. Cô bị hẳn hành hạ tới gần sáng, thân mình mệt mỏi, chỉ được ngủ vài ba tiếng nhưng vẫn dậy thật sớm để nấu đồ ăn tuy hẳn không thèm liếc nhìn một cái. Đôi lúc cô trách sao mình quá ngốc là u mê, say đắm mà yêu hẳn mặc dù hẳn đối xử với cô như vậy.

Một hôm, hẳn vác cái thân say mèn về nhà. Cô đỡ hẳn lên phòng định làm chén canh giải rượu cho hẳn thì bị một bàn tay kéo xuống chiếc giường, cô hoàn hồn đẩy ra thì càng bị ôm thật chặt.

"Đừng đi, ở lại bên anh "

Cô tưởng anh đã chấp nhận cô nhưng không....

"Lam Nhi... đừng đi...đừng đi "

Nghe hẳn nói xong, lòng cô như thất lại, thì ra hẳn chưa từng tha thứ cho cô mà là tưởng cô là người hẳn yêu nhất Đường Lam Nhi. Đêm đó tựa như một giấc mơ không thể thành hiện thực đối với cô, anh dịu dàng, nâng niu nhưng việc làm đó chỉ khiến cô thêm đau khổ vì người ấy không phải là cô, không phải là người mà anh dịu dàng....

Sáng hôm sau, hẳn thức dậy thì thấy một thân hình bé nhỏ đang nằm cạnh bên anh, như thường lệ cô dậy từ sớm, vừa mở mắt đã thấy đôi mắt phượng của anh nheo lại với gương mặt chán ghét.

"Mới đó mà không chịu nổi tự mình lên giường của tôi rồi à! "

Chát.....

"Cô đúng là loài phụ nữ đê tiện, không biết cô cho mẹ tui uống gì mà còn nói tốt về cô với tui. Không biết bà ấy mà thấy bộ mặt thật của cô thì như thế nào nhỉ? "

Hẳn đánh cô còn khinh bỉ cô. Hẳn không biết là đêm qua hẳn là người chủ động nhưng cô vẫn không nói gì cứ cứ cắn răng chịu đựng vì cô biết có nói thì hẳn cũng không tin cô mà còn chán ghét cô thêm.

Hẳn từ nhà tắm bước ra với bộ âu phục lịch lãm.

"Hôm nay cô không được ăn cơm mà phải ra ngoài sân quý ngoài đó, không có tôi cho phép cô không được bước vào nhà, nếu không, tui có rất nhiều trò vui cho cô đó.... "

Rầm...

Cánh cửa phòng khép lại để cô gái một mình với sự tủi thân cùng buồn rầu. Cô khóc, khóc một mình cho cuộc đời cô, tại sao chứ....

" Em không phải là loại phụ nữ mà anh căm ghét, tại sao chứ... , tại sao anh lại không... yêu em, chẳng lẽ em sai khi em yêu anh!"

Cô nghe theo lời anh, sau khi tắm rửa xong thì ra ngoài vườn đứng không ăn uống gì cả. Sau khi làm xong hết công việc ngoài đó thì cô quỳ ở một góc, bầu trời âm u báo hiệu sẽ có một cơn mưa lớn nhưng cô vẫn quỳ đó. Những cô hầu gái trong nhà thì hả hê nhưng những người làm lâu năm thì không hỏi thương xót cho cô gái nhỏ.

Tỉ tách.....

Những giọt mưa rơi xuống, rồi dần dần là một trận mưa lớn. Không ít cô chủ người làm khuyên cô vào nhà nhưng cô không vô chỉ nói " Dạ con không sao đâu, cảm ơn cô chủ lo lắng. Mọi người vào nhà đi kéo lạnh...! " Đến tối hần mới về nhà, bước vào nhà nhưng không thấy cô, hần hỏi người làm thì họ nói cô vẫn còn trong vườn. Tìm hần lé lên tia đau xót nhưng nó nhanh chóng vụt mất, hần cho rằng đó là hình phạt thích đáng mà cô phải nhận. Bước lên phòng, nhìn qua cửa sổ, hần thấy đó là một hình bóng nhỏ bé đang nằm dài trên mặt đất. Nhìn thật kĩ thì đó chính là cô, hần vội vã chạy ra sân bể cô vào nhà nhưng lại ném mạnh cô lên giường và bảo thêm Miên chăm sóc cho cô. Hần khó chịu trong lòng nhưng không biết tại sao anh lại có cảm giác đó, cái cảm giác tội lỗi nhưng cố trấn an và biện minh đó là sự thương hại, đúng đó chỉ là sự thương hại cùng khinh bỉ.

" Thêm chăm sóc cô ta thật tốt, cháu không muốn thấy cô ta chết dễ dàng như vậy, cô ta phải trả giá!"

Mọi người ban đầu còn sững sốt vì hạnh động của hần nhưng khi nghe hần nói thì lại dẹp luôn cái suy nghĩ đó, một vài người cảm thấy sợ hãi và một số cảm thấy vui khi nghĩ anh thay đổi và chăm sóc cho cô nhưng họ lại trở về bình thường khi cái câu nói độc địa của anh vang lên.

Đêm đó cô bị cơn sốt hành hạ, thêm Miên lau người cho cô thì không khỏi đau xót khi thấy những vết thương chằng chịt trên người cô.

" Cậu chủ, nếu cậu không bảo vệ phu nhân thì sẽ có ngày cậu phải hối hận! "

Vì là người chăm sóc cho hần từ nhỏ đến lớn nên thêm ấy dễ dàng thấy được cảm xúc của hần.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu... Tha Thứ Cho Anh Được Không?* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 3: Cô ta đã trở về

CÔ "TA" ĐÃ TRỞ VỀ

Sáng hôm sau, tuy thân người mệt nhừ, cô cố gắng dậy thật sớm bỏ qua cái cảm giác khó chịu trong người để làm điểm tâm cho hần, thêm Miên cô hết sức khuyên cô nghỉ ngơi nhưng cô không chịu cứ ngốc nghếch sợ anh đổi lại không biết rằng hần sẽ chẳng liếc nhìn hồ chi là ăn.

Hôm nay, nhiều người làm trong nhà nghỉ làm nên mọi chuyện trong nhà đều giao cho cô. Vài cô chủ ở lại phụ giúp cô. Cô vào phòng làm việc của hần, thấy trên bàn làm việc là tấm hình của hần chụp với cô ấy. Trong hình, hần cười rạng rỡ với cô ấy, nhìn tấm hình, cô tủi thân nước mắt lại cứ rơi...rơi...

Trong ngày cưới của cô và hần, hần luôn tỏ vẻ khó chịu, ngay cả khi chụp hình cưới, hần không chỉ chẳng thèm cười mà còn cho đốt sạch hết, may ra cô còn giữ lại được một bức đã bị cháy ở một góc, lúc đó cô còn bị bỏng nhẹ.

Khi cô đang dọn dẹp....

Choảng....

Cô lỡ tay làm bể con búp bê sứ mà hần ta luôn xem như là bảo vật. Nghe được âm thanh phát ra từ phòng mình, Lâm Hạ Vũ vội vàng chạy lên thì thấy cái cảnh tượng trước mắt. Hần tức giận xô cô ngã xuống, tay Như Tuệ đề lên cho con búp bê bị vỡ...

Chát.....

" Cô đúng là loại phụ nữ ác độc, ngay cả đồ của cô ấy mà cô còn muốn phá hoại. "

" Em..em. xin.. lỗi, em không.. cô ý...anh nghe em giải thích.."

" Giải thích, cô còn giải thích. "

Cô vội vàng nhặt lại từng mảnh vỡ trên đất thì bị Hạ Vũ đẩy ra.

" Cô không xứng để chạm vào đồ của cô ấy! "

Hần tỉ mỉ nhặt lại con búp bê sứ đã vỡ bỏ vào chiếc hộp tuyệt đẹp nhưng không hề để ý đến cô gái đang đứng ở một góc với đôi bàn tay đang rỉ máu và vừa mới khâu bệnh kia.

" Từ nay về sau cô không được vào đây, nếu tôi còn thấy cô tự ý vào phòng tôi, tôi sẽ khiến cô sống không bằng chết. "

Lâm Hạ Vũ bước ra khỏi phòng, tâm trạng tức giận và bên sâu trong đôi mắt phượng đó là lòng căm thù.

Cô khóc, cô tủi thân nhưng có ai sẽ chia sẻ cho cô chứ, chỉ cần một câu hỏi thăm của hắn cũng có thể làm cô cười, làm cô vui vẻ có thể chịu bất kì khổ nhục nào. Nhưng không, đối với hắn cô không xứng để được hỏi thăm.

Như Tuệ lắng lẽ trở về " phòng", nói thật ra đó là một nhà kho, một nơi u tối.

Chiều tối....

Hôm nay hắn về rất sớm, tâm trạng cũng vui vẻ lạ thường. Đặc biệt hơn, hắn còn ăn đồ cô nấu, như thường lệ hắn sẽ ăn ở nhà hàng, việc này làm cô thấy vui nhưng không dám biểu thị phần nào chắc là do cô dần dần trở nên lạnh lùng, thờ ơ. Cô chỉ đứng ở sát bên mà ngắm nhìn hắn.

"Cô ngày mai hãy chuẩn bị cho tốt. Ngày mai, cô ấy sẽ trở về, nếu cô dám làm cô ấy buồn thì cô sẽ phải trả giá. "

Sao? Cô "ấy" đã trở về. Điều này như "sét đánh ngang tai " đối với cô. Nhưng cô có tư cách gì để buồn chứ. Như Tuệ chỉ đành miết cường

" Vâng...ạ!"

" Hừ... "

Hắn liếc nhìn rồi lại đi lên phòng. Hạ Vũ cảm tấm hình của cô ấy mà ngồi ngẩn ngơ, khiến cho lòng người con gái lén đứng ngoài cửa như thất lại. Cô vốn dĩ biết người hắn yêu là cô ấy nhưng tại sao....

Cô ấy tên Trương Lam Nhi, là một cô gái có vẻ ngoài xinh đẹp nóng bỏng. Lâm Hạ Vũ yêu cô ấy muốn cưới cô ấy nhưng không được. Khi Hạ Vũ lấy Như Tuệ, cô ấy liền ra nước ngoài khiến cho hắn tức giận, đổ tội lên người cô. Trong mắt hắn, Lam Nhi là một cô gái ngây thơ, thuần khiết hoàn toàn trái với cô. Hắn không hiểu tại sao mẹ hắn lại không cho hắn cưới cô ấy, hắn cho rằng là do cô, do cô dụ dỗ, nói xấu cô ấy trước mặt mẹ hắn....

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu... Tha Thù Cho Anh Được Không?* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 4: Hiểu lầm (1)

**Chương này có nội dung ảnh, nếu bạn không thấy nội dung chương, vui lòng bật chế độ hiện hình ảnh của trình duyệt để đọc.*

Sáng hôm sau, hắn ra ngoài từ sớm để đi đón cô ấy. Tin cô ấy về nước làm cho hắn vui mừng đến nỗi thức đến tận khuya để ngắm nhìn bức ảnh của Lam Nhi. Hạ Vũ kêu Như Tuệ dọn dẹp một căn phòng cho cô ấy nhưng trở trêu, căn phòng đó vốn dĩ là của cô - thiếu phụ nhân của Lâm gia.

Hai người họ đi "mây mưa" ở đâu đó đến tận trưa mới về. Chiếc xe siêu sang dần dần lăn bánh vào trong sân biệt thự. Hai người bước ra đó chẳng ai khác là Hạ Vũ và Lam Nhi. Hắn đỡ cô ấy, sợ cô ấy ngã, sự dịu dàng của hắn với cô ấy làm cô gái đứng ở trước cửa biệt thự phải...

" Đây là Như Tuệ sao, nhìn cô ấy khác quá! "

Nhìn cảnh tượng của cô trước mắt mình không khỏi làm Lam Nhi cười thầm trong lòng. Tuệ Như ôm hơn, sơ xác hơn xưa. Nhớ ngày ấy, cô là một cô gái ngây thơ, luôn âm ỉ mối tình đầu là anh. Tuy cô không xinh đẹp nhưng cũng đủ làm người ta siêu lòng. Nhìn lại bây giờ, cô ăn mặc giản dị còn không bằng một người làm, ai có thể ngờ cô là thiếu phụ nhân của Lâm gia chứ.

" Hừ... Cô ta không đáng để em quan tâm. Loại phụ nữ đê tiện. "

" Anh đừng nói vậy chứ, dù sao cô ấy cũng là vợ anh mà. "

" Vợ? Cô ta xứng? Xách dép cho em còn không xứng nữa kia! Vợ anh chỉ có thể là em. "

Nhiều cô chú trong nhà hơi khó chịu trước thái độ của cô ta, như cô ta có tình để thiếu gia của họ phỉ báng cô vậy. Nhìn lại Như Tuệ, họ không khỏi ngạc nhiên vì nhìn cô không còn khóc sưng mắt, khuôn mặt cô cuối xuống, đôi mắt cô vô hồn cố che giấu đi nỗi buồn trong lòng. Chắc vì cô đã chuẩn bị tinh thần trước, hằng ngày, bị anh hành hạ, sỉ nhục cũng đủ làm cô từ từ vô tâm đến những gì anh nói. Nhưng dù sao cô cũng yêu anh, yêu anh say đắm, những lời nói của cô ấy và anh như mũi dao đang khắc lên trái tim của cô ấy khiến nó đau nhưng không bực lộ ra được.

Nhìn cảnh này, anh khó chịu nhưng không biết tại sao, không biết khó chịu vì cái gì nữa. Hạ Vũ dắt Lam Nhi vào trong phòng khách, lau mồ hôi cho cô ấy. Anh cố thật dịu dàng, nhẹ nhàng như muốn làm cô khó chịu, anh muốn dằn vò cô, dằn vò trái tim của cô.

" Hạ Vũ, em muốn nấu cơm cho anh ăn được không? "

" Em mới về nước còn mệt, cứ để cô "ta" nấu em nghỉ ngơi đi! "

" Không được đâu, em muốn nấu cơm cho anh à, đi mà... Nha! "

Cô ấy làm nũng khiến Hạ Vũ phải gật đầu đồng ý. Anh quay về phía cô:

" Đừng hòng giờ trò vớ với cô ấy, nếu không KẾT CỤC TỰ CÔ BIẾT. "

Anh nhấn mạnh như muốn ăn tươi nuốt sống cô vậy. Anh nghi ngờ cô sẽ làm hại Lam Nhi, anh đánh giá cao cô quá rồi, còn sợ người bị ức hiếp là cô kia. Haizzz....

Trong phòng bếp.....

Hai cô gái đang đứng trước bếp với mớ đồ ăn. Một người ăn mặc sang trọng, chăm chút từng vẻ bề ngoài, một người ăn mặc giản dị chỉ biết cắm cúi vào công việc. Nói nấu ăn chứ thật chất là chỉ biết cắt vài miếng cà rốt. Mấy món ăn nấu này đa phần là do cô nấu hết ấy chứ.

Hai người đang cắm cúi thì...

Á.....

Tiếng hét thất thanh của cô gái vang lên. Hạ Vũ vội vã chạy vào bếp thì thấy tay Lam Nhi bị phỏng. Hấn vội chạy tới ôm cô ấy..

" Lam Nhi, cô..không sao chứ..?"

Chát...

" Cô còn dám hỏi sao? Ngay lúc tôi không chú ý thì ra tay, đồ phụ nữ ác độc! "

" Anh.. anh.. nghe em giải thích, không phải em làm. "

" Còn giải thích.. "

" Không phải Như Tuệ làm đâu, là do em sợ ý, sợ ý thôi!"

" Em đừng bên vực cô ta, loại phụ nữ này anh biết quá rõ. "

Hấn không nghe cô giải thích liền bế Lam Nhi vào phòng rồi kêu bác sĩ tư tới bỏ mặc cô trong phòng bếp. Nhiều người làm chạy tới bên cô, họ gấp rút lấy hộp y tế ra sơ cứu cho cô. Vốn dĩ hồi nãy, lúc Lam Nhi định đem nước sôi qua cho cô thì không biết là vô tình hay cố ý, nước sôi đổ vào người cô còn Lam Nhi chỉ bị thương một tí.

Người làm đầu sót giùm cho cô, trách thiếu gia tại sao không cho cô giải thích. Ngày thường, cô luôn vui vẻ giúp mọi người làm cho họ càng yêu quý cô và dần dần thấy thiếu gia của mình tại sao độc ác. Nhiều người còn nghĩ là do Lam Nhi cố ý nhưng không dám nói lời nào tại họ biết Hạ Vũ sẽ không tin. Họ đưa cô vào phòng, ngay khi bác sĩ tư đi xuống họ liền nhờ vả. Vị bác sĩ này vốn là bạn thân của Vũ, bạn trai của em gái của Vũ tên Hứa Minh Quân. Nghe thiếu phu nhân bị thương liền vui lòng giúp đỡ.

Băng bó xong, Minh Quân dặn dò vài điều rồi đi. Anh ấy không nói với Vũ vì muốn hấn tự nhận lỗi lầm của mình.

Đêm đó, hấn nhớ ra là cô đặt camera trong phòng bếp vì sợ khi không có hấn ở nhà Như Tuệ sẽ ức hiếp Lam Nhi. Mở camera lên, hấn thấy đầu đuôi câu chuyện. Hấn khó chịu, đau lòng. Suy nghĩ lại trong đầu hấn là cô ấy đã cố ý nhưng liền bị đập tắt.

" Người lương thiện như cô ấy sao có thể làm chuyện đó được. "

Đêm đó, hấn ngủ không được vì cứ suy nghĩ về chuyện ấy. Hạ Vũ ra khỏi phòng thì thấy dưới bếp có người, nhìn kĩ là thiếu Miên, thiếu ấy đang nấu cháo. Hấn cảm thấy có lỗi với cô, tại sao trong nhà ai cũng biết còn hấn thì không. Đi vào phòng cô, à không đi vào nhà kho, trên chiếc giường đơn sơ là một cô gái đang quàng quai vì con đau. Hấn đưa tay lên trán cô thì biết cô bị sốt, hấn đau lòng, nhưng nhanh chóng trấn an nó.

" Tại sao mình lại đau lòng vì cô ta, coi ta không xứng! "

Hạ Vũ đứng lên rồi đi ra khỏi phòng. Tuy miệng nói nhưng tâm lại nghĩ khác, hấn luôn nhớ về hình dáng lúc sáng của cô, nó như lời nguyện rủa cứ bám theo hấn. Chẳng lẽ hấn yêu cô. Yêu? Không thể. Nếu thật sự yêu thì sau những việc hấn làm cô còn có thể toàn tâm toàn ý bên hấn sao. Nghĩ đến cô, hấn nhớ tới nụ cười của cô, hình như lâu rồi hấn chưa thấy cô vui vẻ mà cười như ngày xưa. Hiện tại chỉ là một đôi mắt vô hồn.

Cô bên hấn chắc chỉ vì còn chút tình cảm mỏng manh níu giữ cô lại. Nếu sợi dây ấy đứt thì có thể cô mãi mãi sẽ xa hấn.

-----love-----

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu... Tha Thứ Cho Anh Được Không?* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 5: Hiểu lầm (2)

**Chương này có nội dung ảnh, nếu bạn không thấy nội dung chương, vui lòng bật chế độ hiện hình ảnh của trình duyệt để đọc.*

Đã nhiều ngày trôi qua từ cái ngày cái ngày....đó.....

Mấy ngày nay thấy Hạ Vũ hơi lạnh lùng với cô nên cô ấy nghi ngờ rằng hẳn biết chuyện trong phòng bếp là do cô ấy cố tình nên sau khi Hạ Vũ đi làm, Lam Nhi mượn cớ là giúp Như Tuệ dọn dẹp nên vào phòng làm việc của hắn.

Bước vào phòng, mọi thứ đầu sắp xếp rất tươm tất, có cả đồng giấy tờ trên bàn làm việc. Nhìn kê bên, một bức ảnh có hắn và Lam Nhi nên cô ta thầm vui mừng vì hắn vẫn chưa quên cô. Mở chiếc máy tính đất tiền, cô thấy là khung cảnh của cả căn nhà, thì ra là Hạ Vũ cho đặt camera khắp mọi nơi. Lam Nhi lo sợ rằng hẳn đã biết được chân tướng nên mới lạnh lùng với cô. Cô ta cố trấn an bản thân rằng Hạ Vũ chưa biết chuyện gì vì cô ta đã diễn rất giỏi, một màn kịch xuất sắc và hẳn không hỏi thăm cô chắc vì công việc bận rộn. Nhưng chút diễn xuất ấy thì làm gì che mắt được hắn.

Lam Nhi lấy lại gương mặt bình tĩnh bước xuống phòng khách thì thấy cô loay hoay với mớ công việc.

"Như Tuệ, chị với em đi mua ít đồ được không, do mới về nước nên em không thuận đường cho lắm."

"Nhưng chị đang mắc hay em nhờ ai đó đi được không..."

"Đi mà, chị giận em vì chuyện đó sau..."

Nói mới nhớ, mấy bữa trước khi cô bị bỏng hấn ta đều căn dặn người làm kêu cô nghỉ ngơi, không cần làm việc, hấn cũng không nói mấy từ si nhục cô, chắc là do hấn thấy hối hận,khi cô đã khỏe hấn mới bắt đầu làm lại công việc.

" Con cứ đi đi, giúp cô ấy chút cũng không sao, có gì chú giúp cho. "

Đó là giọng của chú ba, một người làm. Nói vậy chứ chú có sợ cô ta lạc đường gì đâu mà là muốn cô nghỉ ngơi, đi đâu đó cho thoải mái, đã lâu cô cũng chưa từng đi ra ngoài.

Trên đường đi.....

" Chị Như Tuệ, có phải chị giận chuyện hôm trước, em xin lỗi!"

" Chị không giận em đâu!"

" Nếu em có ý chị có giận em không!"

" Có ý? Chắc không đâu! "

" Sau bao nhiêu chuyện,chị vẫn tin người như ngày xưa nhỉ? Là em có ý thật đấy! "

" Có ý, tại sao em phải làm vậy! "

" Chị khỏi sao tại sao? Em cầu xin chị hãy rời khỏi Hạ Vũ "

" Do Hạ Vũ sao? Nhưng người anh ấy yêu là em, chị đã hứa với phu nhân sẽ chăm sóc anh ấy! "

" Hừ... Chị yêu anh ấy đúng không? "

" Đúng vậy, chị yêu anh ấy nhưng anh ấy không yêu chị! "

" Chị còn biết anh ấy không yêu chị. Người anh ấy yêu là tôi, vậy chị buông tha cho anh ấy đi, cũng như giải thoát cho chị! "

" Chị là vợ anh ấy, em không có quyền bắt ép chị! "

" Nói cho cùng chị vẫn không đi! Được, chị không đi tôi ép chị phải đi! "

Nói rồi cô ta cầm tay Như Tuệ r tự ngã xuống lòng đường, cố tạo hiện trường là do cô đẩy cô ta...

Rầm...

Một chiếc xe lao tới đâm vào Lam Nhi. Cô ta nằm trên vũng máu đỏ mà nở nụ cười gian xảo. Như Tuệ hoảng sợ liền cầm chiếc điện thoại lên điện cho bệnh. Cảnh tượng này được người đàn ông chụp lại. Người ấy được cô ta chuẩn bị sẵn vào là một nhiếp ảnh gia nên cơ thể chụp lại khoảng khắc "định mệnh" ấy. Bức ảnh liền được gởi cho Hạ Vũ.

Nghe tin, hấn đến bệnh viện thì thấy cô thất thần ngồi trước cửa cấp cứu. Hấn chạy tới....

Chát...

Hấn lại đánh cô.

" Tôi không ngờ cô độc ác như vậy, khổ công tôi còn lo lắng cho cô! "

" Tại.. tại sao anh lại đánh em? " Cô ngơ ngác hỏi.

" Tại sao ư, cô tự nhìn đi. " Hấn ta tức giận, quăng tấm ảnh qua cho cô. Cầm được tấm ảnh, cô không khỏi bàng hoàng giật mình, không phải cô làm, là do cô ta sắp đặt.

" Hạ Vũ, không phải em làm mà " Cô níu tay hấn khóc.

" Anh... nghe em giải thích "

" Giải thích? Bằng chứng rõ ràng như vậy mà cô còn giải thích? " Hấn đẩy cô ngã xuống.

Không nghe cô giải thích, tại sao? Trong mắt anh cô luôn là người như vậy sao? Gian xảo, độc ác, tuy bị anh hành hạ nhưng nỗi đau này hơn cả vạn lần. Ngay tại giây phút này, cô hoàn toàn hệt hăng. Cô luôn ấp ủ rằng một ngày hấn sẽ yêu cô, chấp nhận cô. Đây là những điều cô ta nói sao? " Chị không đi tôi ép chị phải đi" thì ra là ý này.

Ở chỗ tui trời đang mưa, có nhà ai cx đang mưa không? Ghi xong chương này đt hết pin luôn à. Truyện của tui theo hướng nhẹ nhàng nên không sốc lắm nghen.

≡|| ('◁') ^ (◁,◁) ^ ('▷') ^≡||

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu... Tha Thử Cho Anh Được Không?* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 6: Thất vọng

Vài phút sau, cánh cửa phòng cấp cứu mở ra, một bác sĩ khoác trên người chiếc áo blouse thanh lịch cùng dáng vẻ chuyên nghiệp.

"Bác sĩ, cô ấy sao rồi?"

"Lâm thiếu yên tâm, hiện giờ cô ấy đã qua cơn nguy kịch! Hiện tại cần nghỉ ngơi."

Nghe xong câu nói này, hần thở phào nhẹ nhõm.

"Nghe cô ấy không sao, cô thất vọng lắm sao?" Hần quay sang cô, cùng ánh mắt căm ghét

"Vũ....em không có,... em thật sự không có mà..!"

"Tôi không hiểu tại sao cô lại dè dặt tới mức vậy. Không có, cô nghĩ xui diễn xuất đó có thể qua mặt tôi sao?"

Hần thô bạo dẫn cô về nhà. Đêm đó, hần dùng roi da đánh vào người cô, hành hạ cô. Hần không ngưng chửi bới, buông ánh mắt căm ghét đối với cô.

Sáng sớm, hần đến bệnh viện thăm Lam Nhi. Hần cấm cô ra ngoài, hần muốn giam cầm cô để cô sống không bằng chết. Nhiều ngày liền, hần qua đêm ở ngoài chắc là ở bệnh viện.

Trong tình cảnh hiện giờ, cô hoàn toàn thất vọng. Thật sự không phải cô làm nhưng tại sao hấn...hấn tại sao không tin cô. Chẳng lẽ đối với hấn, cô không xứng để hấn tin tưởng một lần sau. Cô tự hỏi bản thân mình rốt cuộc đã làm gì sai, phạm phải lỗi làm gì mà hôm nay phải gánh chịu những việc này. Nhưng thật ra, cô chẳng làm gì sai cả, việc cô sai duy nhất đó là yêu anh. Mũi cô bắt đầu đỏ lên, cô thấy sóng mắt cay cay, từng giọt nước mắt lăn dài trên khuôn mặt thanh tú của cô.

Mọi người trong nhà thương xót cô, họ tin rằng cô sẽ không bao làm chuyện độc ác này nhưng tại sao thiếu gia không tin cô. Họ không dám phiền nàng về cậu chủ vì sợ sẽ chạm tới nỗi đau của cô. Họ biết cô hiện giờ vô cùng thất vọng, họ sợ cô sẽ buông tay, sẽ rời xa cậu chủ của họ vì mọi người biết cậu chủ không phải quá xấu mà chỉ là.... Nhưng buông tay cũng tốt, cô không cần chịu đau khổ nữa....

Tối nay, hấn không về nhà nhưng lại có một vị khách tới, không ai khác đó chính là bà Lâm - phu nhân của Lâm gia và cũng là mẹ của Hạ Vũ.

Vào trong nhà, bà thấy cô mà vô cùng đau lòng. Bà đã phạm sai lầm lớn nhất là gả cô cho Hạ Vũ.

"Như Tuệ, con lại đây với ta! "

"Vâng...ạ!"

Cô ngại ngần lại chỗ bà Lâm rồi ngồi xuống. Nhìn cô gầy đi, khuôn mặt xanh xao mà Lâm phu nhân không khỏi tự trách bản thân.

"Đêm nay Hạ Vũ không ở nhà à?"

"Dạ... Dạ.. Hôm nay anh ấy có chuyện đột xuất ở công ty nên về không được! "

"Con đừng lừa ta, ta đã cho người điều tra rồi. Cô ta đang ở trong bệnh viện và..... "

"Ta tin con! Một cô gái lương thiện như con nhưng tại sao Hạ Vũ lại.... "

Cô bật khóc....

"Anh ấy không yêu con, là do con ngu muội... "

"Ta sẽ tìm nó nói chuyện!"

"Con không sao đâu.. "

"Đừng bên vực cho nó nữa, con nghỉ ngơi đi, ta đi đây..! "

Mọi người vui mừng không xiết, ủng hộ bà Lâm hết mực.

Sau khi bà Lâm đi được 1h thì hấn về, mặt mày đen như đất nện. Hấn hung hăng đập cửa phòng cô. Rầm....

Vì tiếng động kinh hoàng, cô giật mình tỉnh dậy. Vừa mở mắt, hấn đã giật lấy tóc cô, bắt kẻ cô đau cỡ nào.

"Á.. Anh..l..làm..g..gi...vậy? " Cô cố gắng hết sức để nói nên lời.

"Làm gì? Chẳng phải cô tìm mẹ tôi để nói chuyện tôi quan tâm cô ấy sao? Giờ còn hỏi tôi à? "

* Thì ra bà ấy đã nói chuyện với Hạ Vũ *

Hấn giật lấy tóc cô kéo cô ra ngoài cửa biệt thự.

"Vâng theo lời mẹ tôi nên chăm sóc cô đây. Chẳng phải ở với tôi cô khổ lắm sao, tôi buông tha cho cô đó. Cô CỨT đừng bao giờ đứng trước mặt tôi nữa! "

"Xin.... anh, Hạ..Vũ.. đừng mà!"

"Thấy cô ấy bị sỉ nhục cô vui lắm sao? " Hấn xô cô ra.

"Không, em không phải mà... " cô chạy lại ôm tay hấn nhưng hấn xô cô ra.

Kết.....

Một chiếc xe bất ngờ lao tới, tông thẳng vào cô.... Cô nằm trên vũng máu, đôi mắt nhắm lại. Hấn chạy tới ôm cô...

"Buông tay chắc là một sự giải thoát giành cho em. Anh không yêu em? Em trả lại tự do cho anh, người em đã từng yêu sâu đậm! Chúc anh hạnh phúc! "

"Như Tuệ... Như Tuệ.. "

Hắn ôm cô la hét. Tại sao lúc Lam Nhi bị tai nạn hắn lại không đau như vậy. Nỗi đau này như muốn cắn xé con tim hắn. Đôi mắt cô dần nhắm lại...

"Gọi cấp cứu mau lên!! "

Mọi người vội vàng kêu xe cấp cứu đến bệnh viện, chiếc xe gây ra tai nạn cũng biến mất....

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu... Tha Thứ Cho Anh Được Không?* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 7: Hối hận

**Chương này có nội dung ảnh, nếu bạn không thấy nội dung chương, vui lòng bật chế độ hiện hình ảnh của trình duyệt để đọc.*

Suốt mấy tiếng đồng hồ, hắn ngồi trước cửa bệnh viện, mẹ cùng em gái tên Lâm Hạ Băng đến thì thấy hắn xơ xác, bơ phờ và gương mặt hiện lên sự lo lắng.

Chát....

Bà Lâm tức giận đánh hắn, cái tát khiến hắn đau đớn, nhưng có đau bằng những lúc hắn đánh cô không? Hắn trầm nghĩ, nỗi đau như muốn nuốt chửng hắn vậy.

"Uổng cho Như Tuệ bên vực con như vậy. Con thật khiến ta quá thất vọng! "

"Bên vực? "

"Con nghĩ Như Tuệ nói chuyện của con với ta à, là do ta cho người điều tra ra... "

Hắn đã trách lầm cô. Nếu hắn không về nhà kiểm chuyện thì chắc bây giờ cô vẫn đang say giấc, nếu hắn không đẩy cô ra giữ đường thì ngày mai hắn vẫn thấy cô bình an đứng trước mặt hắn, nhưng tất cả đều chỉ là chữ nếu...

"Con luôn nghĩ Như Tuệ là loại phụ nữ dễ tiện đứng không? Con sai rồi! Mẹ sẽ kể hết cho con nghe! "

"Mẹ nói gì vậy!?"

"Như Tuệ là con của chú Lạc là bạn thân ba con. Nhờ chú Lạc hiền thiện, ba con mới sống được lâu như vậy. Nhà ta vốn đã mang ơn chú ấy rất nặng. Sau này, chết khi chết chú ấy đã giao Như Tuệ cho ta. Có lần, con bị tai nạn mất máu nhiều nhưng thiếu máu là do Như Tuệ đã hiến máu cứu con. Nó còn ở bệnh viện chăm sóc con mấy ngày liền. Khi ta dẫn con bé đi mua sắm, nó chẳng mua gì mà chỉ mua con búp bê sứ để trên đầu giường của con. Khi con gần khỏe, ta đã ép nó về nhà nghỉ ngơi rồi có sự làm sao, người mà đã không ăn không uống chăm sóc con lại là Trương Lam Nhi kia. Khi con định cưới cô ta, mẹ đã cho người điều tra và kết quả là... cô ta là con người lăng ló nổi tiếng trong trường nên ta không đồng ý. Khi biết Như Tuệ thích con nên ta đã tác hợp cho hai đứa nhưng nó không đồng ý vì biết người con yêu không phải là nó, nhưng ta đã ép buộc..... "

"Thật...sự là vậy sao? Người đã chăm sóc con hàng ngày là cô ấy không phải Lam Nhi nhưng khi con tỉnh dậy người mình thấy là Lam Nhi, là Lam Nhi đã lừa mình. Con búp bê sứ cũng là của cô ấy sao? Mình đã hứa sẽ chăm sóc người ấy (cái người đã chăm sóc hắn) nhưng người ấy lại bị mình...mình hủy hoại. Chính mình đã hiểu lầm cô ấy....."

Những lời mẹ hắn vừa nói như muốn làm hắn đau khổ tột cùng. Cánh cửa phòng cấp cứu mở ra, Hứa Minh Quân bước ra, hắn ngớ ngàng.

"Minh Quân, Như Tuệ.. cô ấy như thế nào rồi? "Hắn lay mạnh bác sĩ Hứa.

"Hiện tại cô ấy đã qua cơn nguy kịch, nhưng..... "

"Nhưng..? "

"Đứa bé đã mất..., nghị lực sống của cô ấy quá thấp như đối với cô ấy chết là một sự giải thoát, cô ấy có sống được hay không chỉ tùy thuộc thôi, hiện tại cô ấy sẽ không tỉnh dậy được đâu..! "

"Đứa bé...?" Anh được làm cha rồi sao, nhưng chính anh là người đã giết đứa con đầu lòng của mình, nếu cô biết, cô có tha thứ cho anh không. Anh ngồi xuống, lưng dựa vào vách tường. Ba người đều biết anh hối hận rồi nên không đề cập đến vấn đề đứa nhỏ..

"Có cách nào không..? "em gái hắn lên tiếng.

"Hiện tại, nên làm cho cô ấy muốn sống lại như ôm về kỉ niệm hay hồi ức đẹp để kể cho cô ấy, Như Tuệ có thể vẫn nghe và cảm nhận được! "

" Thật sao? " Hấn vui mừng như từ khi sống với hấn thì cái kỉ niệm duy nhất đó chính là nỗi đau buồn, sợ hãi, kỉ niệm đẹp đối với hấn và cô như một giấc mơ không bao giờ thành hiện thực, chỉ ít là lúc này....

Ba người kia cũng hiểu được vấn đề, chỉ tại anh... Đúng, là tại anh không đổ thừa cho ai được...

" Cậu cũng có thể kể chuyện cho cô ấy nghe!"

" A, đúng rồi lúc nhỏ có một chị gái thường xuyên theo một chú đến nhà chơi với anh em con, có thể nào là chị ấy không..? "

" Là Như Tuệ! " bà Lâm lên tiếng.

Đó là điều hấn muốn nghe. Chiếc giường màu trắng bên trên là thân hình nhỏ nhắn của cô nhưng gương mặt trắng bệch.

" Bệnh nhân cần được nghỉ ngơi, mong mọi người mai hãy đến thăm."

Tiếng cô y tá.

Bà Lâm bị sốc nặng nên ngất đi. Mọi người nhanh chóng đưa bà vào phòng bệnh. Chỉ còn hấn muốn tìm cô ta nói cho rõ ràng.

Đứng trước cửa phòng của cô ta, hấn bất ngờ khi thấy " ả " đang đưa một cốc tiền cho tên mặc áo đen.

" Chuyện cô nhờ tôi đã làm xong! Cô đứng độc thiệt, lại có thể làm ra cảnh cô ta đẩy cô! "

" Chỉ tại cô ta không rời xa anh ấy, còn nói yêu anh. Hứ.... Tôi còn cố tình đổ nước sôi lên người ả! "

Nghe xong cuộc đối thoại, tim anh như muốn ngừng đập. Thì ra tất cả mọi chuyện đều là do cô ta đã an bài. Đã kích liên tiếp đã kích. Anh hiểu làm cô, hành hạ cô. Cô yêu anh ư? Nghe xong anh vui mừng nhưng cũng đau. Cô yêu anh nhưng anh thật ra đã làm gì, có xứng với tình yêu của cô không? Anh đúng là thằng tồi.

Đêm đó hấn về nhà làm bạn với rượu. Vô phòng cô, à nhầm, vô nhà kho, hấn ngồi bên mép giường mà không khỏi tự trách bản thân. Hấn nhận ra hấn đã sai và người hấn yêu là Như Tuệ, hấn cảm thấy khinh bỉ Lam Nhi, người con gái trong sáng, hồn nhiên trong mắt hấn lại là loại người...

Nhìn vào góc giường, hấn thấy một chiếc hộp được gói bọc thật kĩ. Mở ra là tấm hình cưới của cô và hấn. Chẳng phải hấn đã cho đốt rồi sao? Nhìn vào hình, hấn thấy cô cười thật tươi, còn hấn...

" Đúng là thằng ngu mà! "

" Như Tuệ... "

Hấn sợ cô căm ghét hấn, lại sợ cô rời xa hấn mãi mãi. Đêm đó, trong cơn men hấn gọi tên cô, gọi tên người con gái hấn thật sự yêu. Nếu được ước, hấn ước có thể quay lại như lúc ban đầu gặp cô, hấn muốn nhìn thấy nụ cười trên môi cô chứ không phải là gương mặt trắng bệch với đôi mắt nhắm lại trên giường bệnh kia.

" NHƯ' TUỆ ANH YÊU EM! "

Hôm nay ra hai chương lận ak nhen. Trả công tui nút sao đi mà, nha.... □□□□

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu... Tha Thứ Cho Anh Được Không?* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 8: Chăm sóc

**Chương này có nội dung ảnh, nếu bạn không thấy nội dung chương, vui lòng bật chế độ hiện hình ảnh của trình duyệt để đọc.*

Hôm nay, cô được xuất viện nhưng tình trạng vẫn như vậy, vẫn nằm im bất động một chỗ. Hấn cũng không đi làm mà ở nhà chăm sóc cho cô. Cô nằm trên giường, hấn ngồi bên cạnh. Tay hấn vuốt nhẹ mái tóc đen óng của cô, rồi khẽ chạm trên khuôn trái xoan của cô. Tuy Như Tuệ không đẹp lộng lẫy nhưng mang vẻ đẹp thanh tú động lòng người.

Tách... tách...

Từng giọt nước mắt lăn dài trên khuôn mặt thanh tú của hấn. Hấn như vậy mà rơi nước mắt. Giờ hấn thấy nhớ cô, thấy khuôn mặt lúc tươi cười của cô, thấy đôi mắt long lanh của cô, nhớ giọng nói ngọt ngào của cô và những món ăn mà cô nấu cho hấn, hấn trách tại sao lại bỏ lỡ những món ăn đó, hấn muốn thấy, muốn ăn nhưng trước mặt hấn chỉ là một cái xác bất động.

" Xin lỗi em Như Tuệ, anh hối hận rồi, em tỉnh dậy đi....tỉnh dậy đi mà. "

" Anh là thằng đàn, anh nhớ em mà vợ yêu..."

Hấn cứ ngồi xin lỗi cô rồi kể chuyện cho cô nghe về chuyện ở công ty rồi kể về người này, người kia. Nhưng tất cả những câu chuyện hấn kể đều không có cô, không có câu chuyện nào kể về cô và hấn...

Đến gần tối, hấn lau mình cho cô thì nhìn thấy rất nhiều vết thương chồng chất lên nhau. Do đã lâu nên trở thành những vết sẹo cũng vài vết bầm tím trên tay cô mà tim hấn như có nhát dao chém qua. Tại sao khi đó hấn lại tin lời cô ta mà làm đau cô chứ?

Nhấn đến cô ta, hấn đã cho người điều tra rồi dẫn coi ta về " hỏi thăm ". Ban đầu ả chối nhưng khi có bằng chứng thì câm nín luôn! Hấn cho người cắt tất cả công việc của ả, thẻ ngân hàng thì cho đóng băng rồi đưa ả về một vùng quê sinh sống. Hấn nương tay không bởi vì hấn còn yêu cô ta mà là nghĩ

cho cô, vì cô là người lương thiện nên Hạ Vũ sợ cô sẽ không đồng ý, sợ cô chỉ càng thêm căm ghét mình.

Ban đêm, hắn không ngủ được vì hình ảnh của cô lúc nào cũng như một lời nguyên quán chặt lấy hắn. Hắn sợ khi hắn ngủ, cô sẽ mãi mãi rời xa hắn, rời xa khỏi thế giới của hắn...và hắn không còn cơ hội để bù đắp lỗi lầm...

Thấm thoát, ba tháng trôi qua từ cái ngày "định mệnh" ấy. Sắt mặt cô ngày trở nên một hồng hào, tình hình tiến triển cũng tốt hơn. Hắn ngày ngày được thấy cô khỏe lại thì vui mừng không xiết, tình trạng mất ngủ cũng cải thiện. Mọi người trong nhà ai cũng lấy làm vui thầm cho "cặp vợ chồng này". Mọi chuyện ở công ty đều có bà Lâm, Hạ Băng và Minh Quân lo nên Hạ Vũ cũng chuyên tâm cho việc "trọng đại".

Hôm nay, mẹ hắn cùng hai người kia tới thăm cô. Họ nhìn thấy cảnh tượng mà không hỏi đau lòng nhưng vẫn rõ lên tia vui sướng. Đau vì thấy hắn trở nên xơ xác, không còn cái y phong như xưa nhưng vui vì hắn đã biết chăm sóc cho cô, đã hối hận vì những việc mình đã làm, vui vì hắn không còn mù quáng đắm chìm trong bóng tối nữa.

Mọi người lên phòng thăm cô còn hắn chuẩn bị xú đồ đặc.....

"Hạ Vũ ơi...Hạ Vũ lên đây mau lên...." Minh Quân la to lên..

Hắn nghe tiếng la cũng lo lắng chạy lên phòng cô..

"Như Tuệ chị ấy tỉnh...tỉnh lại rồi!"

Hắn lao đến bên cô thì thấy cô đang từ từ mở mắt. Hắn vui mừng không xiết ôm lấy cô..

"Như Tuệ ơi....em tỉnh lại rồi...tỉnh lại rồi!"

Mọi người lo ngăn hắn lại..

"Đừng có "manh động" cô ấy mới tỉnh lại nên còn yếu..

Hắn nghe vậy cũng đành bỏ cô ra. Cô tỉnh lại, dần dần lấy lại được ý thức. Ai cũng vui mừng nhưng khi nghe câu nói của cô, họ ngạc nhiên, kéo theo đó là hệt hắt, bà Lâm không kìm được nước mắt mà khóc lên, hắn thì..

"Ồ đây là đâu? Mọi người là ai? Tôi là ai?"

-----love-----

Chương này hơi dở xú ghen do tui không có rành mấy vụ bệnh án hay chăm sóc người gì đó đâu nha!!! Cảm ơn vì luôn ủng hộ truyện của tui nha!!O (≥▽≤)O

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu... Tha Thứ Cho Anh Được Không?* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 9: Mất trí nhớ (1)

**Chương này có nội dung ảnh, nếu bạn không thấy nội dung chương, vui lòng bật chế độ hiện hình ảnh của trình duyệt để đọc.*

"Ồ đây là đâu? Mọi người là ai? Tôi là ai? "

Đây là câu nói đầu tiên sau khi cô tỉnh dậy sau một khoảng thời gian dài đăng đẳng....đối với hần là vậy. Một người ngờ ngàng, bà Lâm thì khóc nức lên, bác sĩ Hứa thì đi đến kiểm tra lại sức khỏe của cô, còn hần thì....

"Em bị sao vậy!? Đây là nhà của chúng ta, anh là "chồng" em nè Như Tuệ..! "

Hần cố gắng giải thích cho cô. "Chồng"...bây giờ hần còn cái tư cách tự xưng mình là chồng cô khi đã gây ra cho cô bao nhiêu đau khổ sau? Hần còn không biết rằng bây giờ cô còn thừa nhận hần là chồng cô hay sẽ căm ghét hần. Khi cô tỉnh lại, hần mừng đến nỗi không diễn tả được lời nào, nhưng kéo theo đó là sự sợ hãi, sợ cô sẽ rời xa hần....

"Hạ Vũ, chắc khi gặp tai nạn đầu cô ấy đã bị va chạm nên.... Có thể sau này sẽ khỏi.... "

"Chị ấy bị mất trí nhớ ư!?"

"Umk... Có thể nói là vậy... "

Hạ Vũ như người mất hồn, do anh, đều tại tại anh, tại anh vô tình, tại anh ngu ngốc, tại anh ác độc khiến cô mất đi đứa con đầu lòng, khiến cô rơi vào cảnh tượng sống chết không rõ giờ còn mất trí nhớ... Mọi người kể cả người làm đều vô cùng buồn rầu, nhìn vào đôi mắt anh, họ thấy sự hối hận cùng

đau khổ trong anh.

Này giờ Như Tuệ vẫn chưa hiểu gì chỉ biết người đàn ông trước mặt là chồng cô... Thiêm Miên, người đã từng chăm sóc cô như hiểu được sự việc, liền vội vàng lên tiếng nhằm xoa dịu cái hoàn cảnh đau buồn cũng như tạo cho Như Tuệ một cái cảm nhận tốt về ngôi nhà này.. về cậu chủ.

" A...thiếu phu nhân đã tỉnh lại, tôi xuống nấu cháo cho cô ấy đây ạ.. "

" À...đúng vậy, mọi người xuống chuẩn bị đồ ăn..."

" Cậu chủ, chúng tôi đi đây... "

" À, mọi người đi đi! "

Như hiểu được sự việc, họ cùng nhau đóng một màn kịch hạnh phúc trước mặt Như Tuệ, nhưng không ai biết rằng màn kịch này sẽ kéo dài bao lâu. Mượn cớ để Như Tuệ nghỉ ngơi, bà Lâm cùng Hạ Vũ với hai người kia qua một căn phòng khác để nói chuyện...

" Hạ Vũ, tôi nghĩ thời gian này cậu nên chăm sóc cô ấy thật tốt để lấy lòng cô ấy, nếu một ngày cô ấy nhớ lại e rằng... "

" Đúng vậy, anh hai... "

" Tôi biết chứ, cảm ơn mọi người nhắc nhở, cô ấy thành bây giờ đều là do tôi..."

" Haizzz..Chúng ta cũng không nên nhắc đến chuyện của đứa bé.. Ôi! Đứa con dâu tội nghiệp của ta... "

Từ hôm đó, hắn cố gắng hết sức chăm sóc cho cô. Nhưng...cô lại trở nên lạnh lùng lạ thường và một đôi mắt vô hồn. Cô cũng chẳng quan tâm gì đến hắn. Hắn luôn hỏi tại sao lại như vậy...nhưng nghĩ lại đều là do anh cả thôi. Bác sĩ cũng đã từng nói là do tâm bệnh. Còn ai ngoài hắn gây ra nữa...
Haizzz.....

Ban đêm, hắn ôm cô vào phòng ngủ, cô từ chối, hắn lấy cớ do họ là vợ chồng, vợ chồng thì có gì phải sợ... lúc trước đều là vậy mà....

Nói đến cô, tuy được hắn chăm sóc cẩn thận nhưng mỗi khi tiếp xúc với hắn cô đều có cảm giác lo sợ. Chẳng lẽ người đàn ông này không phải chồng cô... Chắc do trước đây cô bị hắn....nên cô luôn sợ...sợ người đàn ông này chỉ là do cô không nhớ thôi!!

Hắn biết cô thích chơi xích đu nên đặc biệt đích thân làm xích đu cho cô. Khi tìm chỗ treo, Hạ Vũ nhìn vào cái góc tường, nơi mà hắn thấy thân hình nhỏ nhắn của cô nằm trong cơn mưa lạnh. Tim hắn như có ai cố tình bóp mạnh, khi đó hắn đã lo lắng cho cô, hắn không nhận ra hắn đang yêu mà lại trấn an là sự thương hại. Cố tránh xa cái chỗ...đó ra để không gây lại cái kí ức đó cho cô.

Hắn dắt tay cô ra vườn.

" Như Tuệ, em xem anh làm xích đu cho em kia, anh nhớ rằng em rất thích chơi trò này! "

" Umk, cảm ơn anh nha! "

Nghe câu nói lạnh như băng của cô, làm hắn rất đau nhưng nhớ lại, lúc trước hắn cũng lạnh lùng như vậy với cô, thậm chí còn không còn không có tiếng cảm ơn. Nhưng công nhận cái xích đu đúng là đẹp thật còn treo ở một nơi vô cùng thích hợp. Nơi đây xung quanh trồng rất nhiều loại hoa, còn có một cái cây vô cùng to dùng để treo xích đu.

Cô ngồi hắn đứng. Hắn khẽ đẩy cái xích đu. Nhìn đôi mắt cô có vẻ như có cái gì đó rất hào hứng nhưng cô không cười... Nhớ lại lúc nhỏ, khi hắn thấy cô chơi xích đu, cô cười rất tươi còn đẩy xích đu lên rất cao...

Hắn cười khinh bỉ. Mới đây, cô chăm sóc cho hắn, hắn lạnh lùng với cô. Còn giờ hắn yêu thương cô, cô lại nhìn hắn như người vô tâm..

-----love-----

Cảm ơn mọi người đã theo dõi truyện của tui nha. Tui mừng còn hơn được cho quà nữa đóá. Truyện còn nhiều sai sót với lại tui làm biếng dữ lắm. ♪☆\n(^O^\\) ♪(／^-^)/☆

Bye bye!! * vẫy tay *

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu... Tha Thứ Cho Anh Được Không?* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 10: Ảnh cưới + tình địch

**Chương này có nội dung ảnh, nếu bạn không thấy nội dung chương, vui lòng bật chế độ hiện hình ảnh của trình duyệt để đọc.*

Cũng đã một thời gian dài cô mất đi kí ức của mình, một thời gian dài để hần thể hiện bản thân là một người chồng tốt, đang cố bù đắp những sai lầm của hần. Theo cảm nhận, cô đã từ từ chấp nhận hần làm chồng, hần vô cùng vui mừng vì điều đó....

"Hạ Vũ ơi, có thật chúng ta là vợ chồng không? "

Hần nhìn người con gái trong lòng mà khó hiểu. Chẳng lẽ, cô nghĩ hần lừa cô sao.

"Chúng ta đúng là vợ chồng mà?! "

"Không có gì đâu, em thấy lạ do trong nhà chúng ta tại sao lại không có ảnh cưới thôi! "

Đúng rồi, có cặp vợ chồng nào mà không có ảnh cưới. Câu hỏi của cô làm hần lúng túng không biết trả lời sao cho đúng. Giờ chỉ còn trách bản thân mình tại sao lại làm ra mấy cái chuyện ngu ngốc đó để giờ, muốn bù đắp lại gặp phải những câu hỏi đối với ai cũng trả lời thành thật được... ngoại trừ hần ra.

"Ngày mai chúng ta sẽ đi chụp ảnh cưới nha! Giờ thì đi ngủ thôi vợ à! "

"Nhưng...?! "

"Cả ngày mệt rồi, ngủ cho có sức nha! "

" Umk.... "

Cô chỉ đành đi ngủ bởi vì cô biết anh đang né tránh câu hỏi của cô. Tại sao... vô số câu hỏi hiện lên trong cô.

Sáng hôm sau....

Như đã nói, hấn dẫn cô đi chụp hình cưới. Có cặp vợ chồng nào lại cưới nhau lâu như vậy mới chụp hình cưới... Trong tấm hình, hấn cười rất tươi, rất hạnh phúc bên cô, cô cũng cười tươi như hấn bởi lẽ đây là điều mà cô ao ước bao lâu nhưng chỉ có điều là cô không nhớ.

Hấn dẫn cô đến một quán ăn tuy không sang trọng nhưng là nơi cô thích khi còn đi học. Hấn biết vì hấn từng thấy cô ngồi ăn với bạn.

Reng... reng...

" Như Tuệ, anh ra ngoài nghe điện thoại, em ngồi đây chờ anh nha!"

Đang ăn, tiếng điện thoại hấn reo lên nên hấn phải ra ngoài. Hai người sớm giờ ngồi ăn nhưng không để ý tới cạnh bên có một người đàn ông rất điển trai đang cứ nhìn chăm chăm vào họ. Vừa thấy hấn rời đi, anh liền đến bên cô...

" Như Tuệ...phải em không? "

" Anh là ai, tôi quen anh sao?! "

" Lạc Thành, anh là Lạc Thành, là học trưởng của em... Lúc trước chúng ta là bạn rất thân....em quên rồi sao?"

" Xin lỗi, tôi bị tai nạn rồi bị mất trí nhớ nên không nhớ anh!"

" Tai nạn, chẳng lẽ hấn ta đối xử không tốt? "

" Anh là ai?"

Hạ Vũ đang nghe điện thoại thì bất chợt thấy một người đàn ông lạ mặt đang nói chuyện với vợ mình nên lập tức chạy lại chỗ hai người...

Chương này chỉ để nhá hàng sự xuất hiện của ông nam phụ thôi nên rất ngắn với thiếu thốn lắm!! Có gì chương sau tui sẽ bù đắp cho nhen!!

□ □ □ □ □ □ □

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu... Tha Thứ Cho Anh Được Không?* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 11: Đường lạc thành

**Chương này có nội dung ảnh, nếu bạn không thấy nội dung chương, vui lòng bật chế độ hiện hình ảnh của trình duyệt để đọc.*

"Anh là ai?" Hấn bực mình hỏi...

"Anh là chồng cô ấy...Lâm Hạ Vũ?!"

"Phải... Tôi hỏi anh là ai?"

"Tôi là Đường Lạc Thành...là một người bạn, học trưởng của Như Tuệ cũng sẽ là người đem cô ấy rời xa "ÁC MA" như anh!"

"ÁC ma!? Anh đang nói tôi sao?"

"Không phải anh thì là ai nữa? Hứ... Tôi đã điều tra về cô ấy nên những việc làm của anh tôi đều biết! "

"Hai người đang nói gì vậy?" Như Tuệ khó hiểu lên tiếng.

Nghe anh nói, hấn khuôn mặt trắng bệch, chẳng lẽ cái mạng kịch mà hấn cố hết sức xây dựng lại đổ bể... Chờ đã, anh ta nói sẽ đem cô rời xa hấn sao!? Không thể để như vậy được!

"Như Tuệ, bọn anh nói chuyện riêng xú, em kêu tài xế đưa em về nhà trước! "

" Vâng...! " Mặc dù khó hiểu nhưng cô vẫn nghe lời Hạ Vũ. Sau khi cô ấy đi, hai người kia tìm một quán nước để nói chuyện. (Tất nhiên tiền đồ ăn đều đã trả hết rồi)

" Anh sợ việc mình làm bị cô ấy nhớ lại sao? "

" Anh không có tư cách xen vào chuyện riêng trong nhà tôi! "

" Vậy anh còn tư cách để chăm sóc cô ấy sao những việc mình đã gây ra à?"

Câu nói đùng trúng tim đen của Hạ Vũ. Giờ hắn còn tư cách để chăm sóc cho cô không hắn còn không biết nữa là... Chắc đây là hình phạt mà ông trời giành cho hắn, giành cho những việc hắn làm. Và Lạc Thành, sẽ là người có thể đem cô xa hắn mãi mãi. Không được, nhất quyết không được để hắn đem cô đi.

" Tôi có tư cách, đó là chồng của cô ấy... Một người chồng đang cố bù đắp lỗi lầm của tôi đã gây ra! "

"....."

" Vậy anh có tư cách gì để xen vào chuyện này! "

" Là người đến trước anh, yêu cô ấy trước anh, sẽ làm cho cô ấy hạnh phúc, sẽ thay anh chăm sóc cho Như Tuệ, là một người luôn kể bên nghe Như Tuệ tâm sự! "

Nói mới nhớ, lúc cha mẹ cô chưa mất thì cô đã học chung trường với hắn, Lạc Thành cũng là người quen cô trước hắn vì hắn chẳng bao giờ nói chuyện với cô. Hạ Băng cũng từng chọc Hạ Vũ rằng phải giữ lấy cô vì Như Tuệ đang có người theo đuổi, đó không ai khác là Đường Lạc Thành, Như Tuệ với Lạc Thành cũng được đồn là cặp đôi đẹp nhất trường. Nhưng hắn nào có để ý, Hạ Vũ lúc này thì vô cùng ghét cô nên.... Trách thì chỉ có thể trách hắn " ngu", tạo cơ hội cho Lạc Thành để đi đến bước đường này... Haizzzz...

" Nhưng người cô ấy yêu là tôi! "

" Anh đúng có chấp, nếu Như Tuệ biết, cô ấy còn một đứa con mà đứa con ấy lại chính do anh hại chết thì chữ " yêu" cô ấy còn dành cho anh không? "

" Anh không cần nói nữa, tôi sẽ không cho cô ấy theo anh, với danh phận là chồng, tôi sẽ bảo vệ Như Tuệ không cần anh lo! " Nói xong, hắn bước ra ngoài cửa mà không ngoảnh đầu lại.

" Tôi cũng sẽ không bỏ cuộc! "

Hắn vừa đến công ty thì liền cho người điều tra về Đường Lạc Thành thì biết thân phận của anh cũng không hề đơn giản, là chủ của nhiều nhà hàng nổi tiếng, chủ tịch của công ty PK. (vài ba dòng sơ sơ □□□□)

Vài ba ngày sau, ngày nào Lạc Thành cũng tìm đến nhà hắn rồi nói chuyện với cô, nhìn hai người họ nói chuyện vui vẻ với nhau mà máu ghen cùng lửa giận sau đó là đau lòng của hắn nổi lên. Hạ Vũ thật muốn đuổi đầu tên kia ra khỏi nhà nhưng lại bị cô cản trở vì Lạc Thành kêu họ là bạn bè thân. Nghĩ lại cảm giác khó chịu lúc này, hắn nhớ tới cô, chắc lúc hắn và ã ân ái thì cô cũng sẽ khó chịu như vậy, thậm chí là vì tin ã mà hắn đánh cô, làm cô đau lòng. Tim hắn nhói lên, nó đau như bị ai cắt, bị ai dày vò....

Dần dần, họ thân mật tới nhau đến nỗi ai cũng nghĩ họ mới là vợ chồng. Hạ Vũ nhiều lần tìm Lạc Thành nói chuyện nhưng kết quả vẫn là số 0. Nỗi sợ của hắn càng ngày càng tăng lên, bây giờ cho dù là cô đi đâu, Hạ Vũ đều đi theo cô ngoại trừ đi làm cũng có việc siêu quan trọng.

Về phần cô, cô cảm thấy rất an tâm khi ở cạnh Lạc Thành, chắc vì lúc còn đi học họ thường cùng nhau tâm sự, cùng nhau nói chuyện còn khi ở bên hắn, cô vẫn còn cảm giác sợ mặc đã đỡ bớt.

Ngày hôm sau, hắn nhất quyết tìm anh nói chuyện, hai người cứ thế mà sinh ra một trận chiến nhỏ. Cuối cùng họ dùng đến " vũ lực ". Hai người đang đánh nhau thì bị Như Tuệ bắt gặp. Trùng hợp thay, Lạc Thành vì đánh không lại Hạ Vũ mà bị hắn đấm một cái té xuống đất, Như Tuệ liền vội vàng chạy đến....

Đố nữ chính sẽ bình ai? Nam chính sẽ bị sao? Hình đẹp trai ko (●'3')≡(●'3')≡

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu... Tha Thứ Cho Anh Được Không?* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 12

**Chương này có nội dung ảnh, nếu bạn không thấy nội dung chương, vui lòng bật chế độ hiện hình ảnh của trình duyệt để đọc.*

.....

"Hai người đang làm gì vậy!"

Thấy Lạc Thành bị Hạ Vũ đánh té xuống đất, cô vội vã chạy lại bên anh rồi giúp anh đứng lên. Toàn thể cảnh tượng này đều được Hạ Vũ thu vào trong mắt khiến lửa ghen ngày càng lớn.

"Em ra đây làm gì?"

"Em ra đây đi dạo tiện thể nhìn thấy cảnh này!" Cô với giọng điệu như đang tức giận lên tiếng.

"Em vào nhà cho anh!"

"Em không vào! Tại sao anh lại đánh Lạc Thành!?"

"Anh nói em vào nhà cho anh!" Hắn thật sự tức giận. Tại sao cô lại lo lắng cho anh ta chứ mà không phải là hắn....cô còn vì tên Lạc Thành kia mà tức giận còn cãi lời hắn.

"Lạc Thành anh không sao chứ? Tôi thật sự xin lỗi anh!"

"Như Tuệ, anh không cho em nói chuyện với anh ta!"

"Tại sao chứ? Anh không có quyền cấm em! Anh cũng không nên đánh người như vậy!"

Cô đã thành công chọc giận hắn. Giờ đây, hắn hóa thành người đàn ông lạnh lùng đến đáng sợ. Đây là lần đầu tiên cô thấy hắn như vậy nhưng... chỉ là lần đầu tiên từ lúc cô tỉnh dậy thôi!! Trong lòng cô bắt đầu có cảm giác sợ hãi. Khi nhìn thấy biểu hiện của hắn, cô giống như lại được điều gì đó.

Thấy cô không nói gì, hắn tức giận kéo tay cô vào trong nhà. Lạc Thành thấy vậy vội nắm tay cô lại.

"Hạ Vũ, anh đưa cô ấy đi đâu!"

"Không cần anh quan tâm. Anh cũng không có quyền chen vào chuyện của gia đình chúng tôi."

"Tôi không cho anh làm hại cô ấy!"

"Làm hại!? Anh yên tâm, tôi sẽ không làm gì Như Tuệ! Xin anh về cho."

"Hạ Vũ..."

"Tiễn khách!"

Lạc Thành chưa nói xong thì bị hai vệ sĩ kéo ra ngoài cửa...

"Hạ Vũ, anh bỏ em ra!"

"Hạ Vũ...Hạ Vũ"

Hạ Vũ kéo cô lên lầu. Mặc dù cô hét to lên nhưng hắn vẫn không nghe. Hắn kéo cô lên phòng....

Chát.....

Cô đánh hắn..Cô như vậy mà lại đánh hắn.

"Anh làm gì vậy?"

"Em dám đánh anh? Em vì người đàn ông khác mà đánh anh? " Nói rồi, hắn, hắn kéo cô vào trong lòng, bao phủ cô bằng một nụ hôn nồng nhiệt. Cô bất ngờ đẩy hắn ra, tuy đây không phải lần đầu tiên được hắn hôn nhưng cô vẫn bất ngờ và kéo theo đó là sự sợ hãi. Nhưng sức cô sao lại sức hắn. Sau một hồi, cô như mất hết sức lực, không chịu nổi nữa thì hắn mới đành bỏ cô ra. Cô như được tái sinh tham lam hít thở bầu không khí xung quanh mình.

"Anh bỏ em ra!"

Nói xong, Như Tuệ vội đẩy hắn ra, không biết tại sao, cô đứng không nổi mà lao đầu ngã xuống đất. Vì hành động của cô hắn còn chưa kịp phản ứng, định lao tới đỡ cô nhưng không được, đầu cô đập vào cạnh cái tủ nhỏ gần chiếc giường. Máu cứ chảy ra từ đầu cô.

"Như Tuệ....em tỉnh dậy đi, Như Tuệ!!"

Hắn ôm cô vào lòng rồi cố nói to lên, nhưng cô vẫn bất động trong lòng hắn. Cái cảm giác lo sợ mất cô lại kéo về khiến Hạ Vũ vô cùng hoảng sợ. Bế cô lên, hắn nhanh chóng đưa cô đến bệnh viện tư của Lâm gia mà không khỏi tự trách bản thân mình, hắn đã từng hứa sẽ không làm cô phải gặp chuyện gì nữa nhưng giờ, hắn đang làm gì đây chứ....

22h27 phút□□□□□□

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu... Tha Thứ Cho Anh Được Không?* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 13

**Chương này có nội dung ảnh, nếu bạn không thấy nội dung chương, vui lòng bật chế độ hiện hình ảnh của trình duyệt để đọc.*

"Như Tuệ, chúng ta có con rồi! Anh không biết khi em nhớ lại tất cả, em có còn ở bên anh hay mang đứa bé này rời xa anh mãi mãi. Nếu em hận anh, căm ghét anh thì cũng không sao chỉ vì tất cả lỗi lầm đều là do anh gây ra. Anh không muốn giấu em về quá khứ của hai chúng ta, nhưng anh không đủ dũng khí để nói ra tất cả, chỉ vì anh sợ, sợ mất em, sợ em không cho anh cơ hội để bù đắp cho em. Hàng ngày, anh đều sống trong nỗi sợ hãi mất em, nhưng có thể trách ai ngoài anh, vì anh quá ngu muội nên đây, chắc là hình phạt của ông trời giành cho anh. "

Trong căn phòng bệnh thuộc loại cao cấp, một người đàn ông với khuôn mặt thanh tú cùng đôi mắt thể hiện rõ sự sợ hãi nhưng cũng lộ lên tia vui mừng đang chăm chăm ngắm nhìn người con gái đang nằm trên chiếc giường bệnh kia, đó không ai khác là hấn- Lâm Hạ Vũ và người con gái kia là cô- Lạc Như Tuệ.

Hấn ngồi bên cạnh cô, cánh tay vuốt ve trên khuôn mặt trái xoan của cô, miệng không ngừng nói ra những lời nói thật lòng của mình mà bấy lâu nay hấn không dám nói để giờ chỉ có thể nhân lúc cô đang say giấc mới dám nói ra.

"Um.... "

"Như Tuệ, em tỉnh rồi! Em có bị đau ở đâu không?"

"Hạ Vũ... đầu em hơi nhức, hình như em nhớ được gì đó..."

"Không sao, không nhớ thì đừng cố nhớ. Để ảnh hưởng đến đứa bé trong bụng em thì không tốt đâu!"

Dù biết rằng việc cô hồi phục ký ức đằng nào cũng đến nhưng đối với hân hiện giờ là quá nhanh khiến hân không thể nào chấp nhận được chuyện này. Vỡ kịch mà hân xây dựng chẳng nhẽ lại đổ bể vào lúc này. Còn tên Đường Lạc Thành kia nữa, hân không thể nào để hân có cơ hội mang cô đi được. Trong lúc hân đang chăm chú suy nghĩ thì giọng nói của cô cất lên kéo hân trở về hiện thực.

"Đứa bé? Chúng ta có con rồi sao!"

"Đúng vậy, giờ em đã là mẹ rồi, phải giữ gìn sức khỏe thật tốt!" Nghe câu nói này, cô vô cùng cảm thấy an lòng, tay cô vuốt ve trên bụng mình, cảm nhận ở đây có một tiểu tinh linh bé nhỏ.

"Thưa Lâm tổng, có người muốn gặp anh!" Thư ký của hân đi vào lên tiếng.

"Được rồi! Như Tuệ em ở đây nghỉ ngơi, lát nữa anh sẽ về!"

"Anh đi đi! Em ổn mà!"

Nói rồi hân đi theo thư ký. Tuy hân bảo cô không cần nhớ lại khoảng ký ức đó nhưng cô không thể nào không nghĩ về

Từ lúc cô tỉnh dậy, trong đầu cô luôn hiện lên cảnh tượng một người đàn ông đang hành hạ một người phụ nữ. Tại vì hình ảnh này không rõ ràng nên cô cũng không thể nhìn rõ khuôn mặt của hai người đó nhưng bóng dáng của người đàn ông thì thấy rất quen thuộc.

* Chẳng lẽ anh ấy giấu mình điều gì sao?*

Cảm thấy nghi ngờ và chán nản, cô định đi tìm hân hỏi cho rõ nhưng vì hân đang gặp khách nên cô chỉ đành đi dạo trong bệnh viện để xua tan cá cảm giác khó chịu và cũng muốn tốt cho đứa bé trong bụng mình.

Đi qua một phòng, cô nghe được tiếng nói của hai người đàn ông, nếu cô nghe không lầm, đó chắc là tiếng của Hạ Vũ và Lạc Thành. Nghi họ có xung đột, cô định vào ngăn thì...

"Hạ Vũ, anh định lừa dối Như Tuệ bao lâu nữa? "

"Không liên quan tới anh! "

Nghe xong câu nói của Lạc Thành, Như Tuệ vô cùng bàng hoàng.

* Anh ấy thật sự đang giấu mình điều gì đó! *

"Nếu anh đã không bảo vệ cô ấy thật tốt thì xin anh buông tay để tôi chăm sóc Như Tuệ. Lúc trước, anh luôn hành hạ cô ấy, chính tay anh còn hại chết đứa con đầu lòng của Như Tuệ, hại cô ấy mất trí nhớ, anh lừa dối cô ấy về quá khứ của hai người, giờ anh còn khiến cô ấy bị thương. Anh còn nói có thể bảo vệ được Như Tuệ. "

"Vấn cậu nói đó, tôi là chồng Như Tuệ, việc gia đình tôi không cần anh xen vào."

"Đúng là tôi không có tư cách xen vào, nhưng tôi muốn bảo vệ cô ấy khỏi tên ác mà như anh!"

Hai người trong phòng nói chuyện mà không nhận ra còn một người đang đứng đằng sau cánh cửa nghe hết mọi chuyện. Những câu nói của hai người khiến cô chịu đủ kích rất nặng và không thể nào chấp nhận được. Từng đoạn kí ức cứ từ từ hiện lên trong đầu cô, những hình ảnh của cái ngày tháng sống trong địa ngục và cái ánh mắt lạnh lùng khi hân hành hạ cô. Tất cả, đều hiện ra một cách rõ ràng.

A.....

Nghe tiếng la lớn khiến hân và Lạc Thành giật mình. Cánh cửa mở ra, một dáng người phụ nữ đang nằm im trên nền nhà lạnh. Người đó là cô.

"Như Tuệ... Như Tuệ..." hân hoảng loạn chạy đến ôm cô lên. Chẳng lẽ, cô đã nghe hết mọi chuyện. Quay sang Lạc Thành, hân bảo anh đi về và nói chuyện gia đình hân không cần anh lo. Anh cũng nghe hân vì thấy hân thật sự quan tâm cô mặc dù trong lòng anh vẫn luôn chống đối với hân.

Hôm đó, hân đưa cô về biệt thự, nơi xuất phát của tất cả mọi chuyện.

Sáng hôm sau cuối cùng cô cũng tỉnh lại. Vừa mở mắt ra, cô đã thấy một dáng người đàn ông đang ngồi bên cạnh cô với vẻ mặt lo âu....

"Như Tuệ, em tỉnh dậy rồi à"

"Hạ Vũ, anh tránh ra...tránh xa tôi ra..... "

"Như Tuệ, em....em nhớ lại rồi à? "

"Phải tôi nhớ lại rồi! Anh nói cho tôi biết chúng ta đã từng có một đứa con phải không? " Cô nói lên trong giọng điệu sợ hãi....

"Đứng... vậy! Là... d.. do..anh! Anh xin lỗi em, em... em nghe anh nói! "

" Anh đừng nói gì nữa! Anh đi đi, tôi không muốn gặp anh nữa! "

"....."

" Anh đi đi...đi đi! "

"Được rồi. Anh đi! " Hấn bước ra khỏi phòng với nóng lưng chắt chứa nỗi cơ đôn. Màn kịch này cuối cùng cũng đổ vỡ rồi...

Hiện tại, mọi chuyện đến với cô quá bất ngờ khiến cô không thể nào thích nghi được. Trong một ngày, cô nhớ lại tất cả quá khứ bị thương, phát hiện mình mất đứa con đầu lòng mà " thù phạm " không ai khác là hấn - Lâm Hạ Vũ.

Hiện tại, trong đầu cô xuất hiện rất nhiều câu hỏi rằng hấn có thật sự yêu cô hay chỉ thương hại cô vì do hấn mà cô mất đi đứa con đầu lòng. Lúc trước hấn Chi xem con của cô như một công cụ giúp hấn trả thù liệu lần này có như thế hay không? Liệu cô có nên rời xa hấn để bảo vệ đứa con của mình? Cứ như vậy, nghi ngờ tình yêu của hấn giành cho cô, nghi ngờ hấn sẽ làm hại tinh linh nhỏ bé trong bụng cô như cách mà hấn đẩy cô ra đường với ánh mắt lạnh băng...

Từ nhiên viết xong chương này cứ thấy nó thiếu thiếu cái gì ak! Ai biết thì nhớ nói cho tui nha □ □. À mà tui đang chỉnh sửa lại mấy chương truyện trước, thật lòng cảm ơn mấy đã góp ý cho tui nha □□□

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu... Tha Thứ Cho Anh Được Không?* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 14

**Chương này có nội dung ảnh, nếu bạn không thấy nội dung chương, vui lòng bật chế độ hiện hình ảnh của trình duyệt để đọc.*

.....

Đêm đó, nhân lúc cô ngủ say, hắn bước vào phòng cô ngắm nhìn cô, đối với hắn lúc này, chỉ cần được ngắm nhìn cô như lúc này là đủ rồi. Khép cánh cửa lại, hắn bước ra khỏi phòng...

Sáng hôm sau, cô dậy từ sớm, bước xuống phòng ăn, đập vào mắt cô là hắn. Hôm nay hắn không đi làm?

"Em dậy rồi? Qua đây ăn sáng đi!" Nhìn thấy cô, hắn nở nụ cười dịu dàng cùng giọng nói ấm áp. Phải chăng, hay đang che giấu nỗi buồn trong lòng.

Còn cô, không nói gì mà ngồi xuống bên cạnh hắn. Bữa ăn này trôi qua rất nhanh, ăn xong cô lấy một tờ giấy ra đưa cho hắn.

"Chúng ta ly hôn đi!"

Ly hôn? Hắn không thể nào chấp nhận được. Cô đã từng nói yêu hắn vậy mà giờ lại nói ly hôn. Cầm tờ giấy ly hôn đã có chữ ký ly hôn của cô trên tay, hắn như không tin vào mắt mình nữa. Nếu đây là giấc mơ, thì chắc chắn nó là ác mộng, nếu không có cô thì hắn không thể nào sống nổi. Nhưng kết cục hiện giờ đều là lỗi do hắn.

"Vì sao?"

"Không phải anh rất yêu Lam Nhi hay sao, em trả lại tự do cho anh cũng như bảo vệ đứa bé trong bụng mình. Chúc anh cùng cô ấy hạnh phúc!"

Cô cũng rất đau khổ khi nói ra những điều này, dù gì hắn cũng là người mà cô yêu say đắm. Cô đã từng nghĩ rằng sẽ tha thứ cho hắn. Nhưng khi nghĩ về những việc hắn làm cùng đứa con đã mất của mình, cô không thể nào tha thứ được. Mấy ai hiểu được nỗi khổ của người mẹ mất con. Hiện tại, cô còn chưa biết rằng, cái cô Đường Lam Nhi kia đã bị hắn trừng trị như thế nào.

Như không muốn đối mặt với hắn, cô sợ khi hắn đồng ý, cô sẽ mình sẽ lại đau lòng vì hắn một lần nữa, cô đứng dậy, quay lưng rồi đi nhanh đến cầu thang nhưng một cánh tay lớn ôm cô lại, để lưng cô tiếp xúc lòng ngực hắn....

"Như Tuệ, anh...anh.. xin lỗi em! Anh b..biết anh là một t..tên k..khốn nạn, đã làm em đau! Nhưng... anh,...anh xin lỗi em,... anh biết lỗi rồi, anh chỉ cầu xin em cho anh một cơ hội, xin em...xin em tha thứ cho anh! Trương Lam Nhi, ă ta là một kẻ lừa gạt, anh đã cho người đưa ă về quê rồi, em không cần lo,"

Hắn khóc, hắn biết Lam Nhi nói dối? Người đàn ông được mệnh danh là tổng tài lạnh lùng, người đã từng hành hạ cô mà không hề thương tiếc nay lại khóc để cầu xin cô tha thứ. Ngạc nhiên, bối rối, không biết nên ứng xử thế nào, Như Tuệ cố gắng thoát khỏi vòng tay ấy rồi chạy nhanh lên trên phòng. Bỏ lại hắn đứng đó cũng như hắn đã từng bỏ lại cô.

Nhiều ngày trôi qua, cô luôn tránh mặt hắn bởi lẽ cô không biết phải làm sao đối mặt với Hạ Vũ. Còn hắn, hắn muốn cô có thời gian suy nghĩ nên cho dù muốn gặp cô nhưng cũng đành thôi. Vì muốn tốt cho đứa bé trong bụng mình, cô không nhốt mình trong phòng mà thường đi dạo hay nói chuyện với mọi người.

Hôm đó, cô nói chuyện với thím Miên ngồi nói chuyện với cô. Nghe thím ấy kể về khoảng thời gian cô nằm bệnh, hắn đã đau khổ biết chừng nào. Nghe thím ấy kể mà tim cô đau nhói, nước mắt cứ lăn dài trên khuôn mặt cô, hắn đã thật sự thay đổi, là vì cô mà thay đổi. Cô quyết định rồi, cô sẽ cố gắng tha thứ cho hắn, cô biết rằng, tuy cô hận Hạ Vũ nhưng cũng vô cùng yêu hắn. Cô không muốn miễn cưỡng bản thân nữa, cô sẽ mở lòng một lần nữa, coi như tốt cho cô, tốt cho đứa bé.

Nghe cô quyết định mở lòng mình ra thêm một lần thím ấy vô cùng vui mừng. Hiện tại, bà chủ đã đi nghỉ mát với mấy người bạn già, còn tiểu thư - Hạ Băng đã đi du lịch với vị hôn phu, chỉ còn thím ấy là người thân thiết nhất với cô. Chỉ tiết rằng Hạ Vũ đã đi làm từ sớm, nếu hắn biết chuyện này thì chắc sẽ vui mừng đến chừng nào.

Tối xuống, cô chủ động làm bữa tối cho hắn nhưng đợi đến khuya vẫn chưa thấy hắn về. Trong lòng cô bây giờ cứ cảm thấy bất an. Chẳng lẽ hắn gặp chuyện?

Ren...ren...

Tiếng chuông điện thoại reo lên, thím Miên chạy ra bắt điện thoại, cô cũng đi ra nhưng chỉ thấy chiếc điện thoại bàn đang rơi xuống đất còn mặt thím ấy vô cùng xanh xao. Rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì?

Rất muốn viết tiếp nhưng thời gian không cho phép ☐☐☐. Đành để bù zô chương sau. Thật lòng xin lỗi nhiều ☐ ☐. Đúng 22:00. Nếu có sai sót thì góp ý cho mình nha!! À quên, chương sau là kết r

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu... Tha Thứ Cho Anh Được Không?* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 15: Cuối

**Chương này có nội dung ảnh, nếu bạn không thấy nội dung chương, vui lòng bật chế độ hiện hình ảnh của trình duyệt để đọc.*

THE END

"Thiếu...thiếu gia.... gặp tai nạn rồi!"

Mọi người trong nhà đều bàng hoàng, thím Miên thì ngồi bệch trên sàn khóc nức nở, nhiều người tới đỡ thím ấy đứng dậy, còn cô, cô vô cùng lo lắng. Họ nhanh chóng chạy nhanh đến bệnh viện.

Hắn được chuyển ra phòng nghỉ dưỡng thuộc loại cao cấp, nơi cô từng nằm giờ lại đến hắn. Đứng bên cạnh giường bệnh, cô nhìn vào, mà tim không ngừng lê lên tia đau xót, mới hôm nay cô định sẽ tha thứ cho hắn mà, tại sao? Tại sao lại như vậy?

Mới này, thư ký của hắn nói rằng bị công ty đối thủ hãm hại mới bị tai nạn, hắn bị thương rất nặng.. Vốn dĩ, hắn định đi mua món quà cho cô cầu xin sự tha thứ.

"Hạ Vũ,...a...anh....t...tình lại...đi, em...em.. t...tha thứ cho anh rồi, là do em, là em..em không tốt, nếu nhanh chóng nhận ra mình vẫn còn yêu anh, sớm tha thứ cho anh thì.. "

"Hu.. Hu.. Hic... "

"Hạ Vũ, a..anh dậy đi, a...anh nói rằng... s...sẽ,...bảo vệ em mà, bảo vệ cả đ...đứa.. con của chúng ta nữa! "

Cô khóc, mọi người cũng khóc theo tại vì họ đã làm ở nhà của Hạ Vũ rất lâu, mọi người xem nhau như một gia đình. Trớ trêu thay, thiếu phu nhân chỉ mới tha thứ cho cậu chủ của họ thôi mà, lẽ ra hôm nay phải là một ngày vui mới phải, tại sao lại xảy ra bi kịch như thế này. Tuy cậu chủ không phải sẽ.... nhưng họ vẫn buồn vẫn khóc vì thư ký của hắn kêu là bị thương rất nặng. Tuy chỉ đứng ở bên ngoài nhìn vào nhưng họ không hỏi xót thương khi thấy cô đang ngồi bên cạnh giường bệnh mà khóc nức nở.

"Thiếu...thiếu phu nhân..., cô dậy đi, cậu chủ sẽ không...sẽ không sao đâu mà, cô cũng cần lo cho đứa bé trong bụng mình, đó là con của cậu chủ và cô!"

Nghe vậy, cô cố bình tĩnh. Đúng, cô phải bảo vệ con của hắn và cô. Mọi người diu cô về nhà, tuy cô muốn ở đó nhưng ai cũng khuyên cô nên đành phải vậy. Đêm đó, cô đã vô cùng ân hận. Tại sao, cô lại không tha thứ cho hắn sớm hơn, hắn vì muốn mua quà cho cô mới gặp nạn! Cô tự trách mình, nước mắt ướt đầm gối.

Gần một tuần trôi qua, hấn vẫn nằm đó, ngày nào cô cũng đến thăm hấn, nói với hấn rằng cô đã tha thứ cho hấn rồi. Chiều hôm đó....

" Hạ Vũ, gần một tuần rồi, anh dậy đi! Em tha thứ cho anh rồi! Làm ơn! Vì con của chúng ta cũng vì em, anh tỉnh lại đi! Em nói thật, em rất yêu anh, có lúc em đã từng hận anh nhưng nó bị tình yêu lấp đầy! Em rất yêu anh, Hạ Vũ, anh tỉnh lại đi mà! "

" Thật không? "

" Thật, là thật! "

" Em hứa đi! "

" Em hứa! "

Từ, cô đang nói chuyện với hấn mà trong khi hấn đang nằm đó, vậy là ai nói chuyện với cô? Chẳng lẽ... Chẳng lẽ là hấn? Ngước mặt lên, đập vào mắt cô là khuôn mặt đang mỉm cười hạnh phúc của hấn! Hấn tỉnh rồi, Hạ Vũ tỉnh rồi!?

" Anh.. Anh.. Anh tỉnh rồi! "

" Anh tỉnh từ hôm kia rồi, anh định nói cho em biết nhưng anh muốn được nghe em nói yêu anh! "

" Chẳng phải anh...anh bị thương rất nặng hay sao! "

" Sớm biết trước là bọn họ sẽ hại anh, nên đã chuẩn bị từ trước nên chỉ bị thương nhẹ, ai mà ngờ tên thư ký kia nói dối em, anh cũng thuận nước đẩy thuyền thôi! "

" Anh... Anh vô si! "

Vô si! Hấn lại dùng cách này để nghe cô nói tha thứ cho hấn. Trời ơi, cái hình tượng tổng tài lạnh lùng kia hấn quăng đi đâu rồi. Đúng là đừng quá tin vào mắt mình! Cô xấu hổ, nhanh chóng ngồi dậy đẩy hấn ra tại vì hiện tại hấn đang nắm tay cô!

" A...đau..."

" Anh không sao chứ! " Cô ân cần hỏi thăm hấn nhưng gương mặt thì vô cùng đỏ.

" Anh biết anh sai rồi, anh thật sự xin lỗi em! Anh thật sự rất yêu em! " Quay lại vấn đề, hấn cầu xin sự tha thứ từ cô.

" Em cũng rất yêu anh! "

Như không đợi gì hơn, hấn ôm cô vào lòng thật chặt, chặt như sợ hấn sẽ mất cô vậy.

Hiện tại hai người đang nói chuyện mặn nồng trong phòng bệnh thì bên ngoài, cũng có một hội bà tám tụ tập. Đó không ai khác là tên thư ký cùng những người còn lại trong nhà, có cả thím Miên.

Cái công ty kia cũng bị hấn thu mua lại, không lâu sao, bà Lâm cùng Hạ Băng và Minh Quân đi chơi về, nghe được tin tức mà họ vui mừng cùng bất ngờ, lại thấy tiếc vì không thấy được khuôn mặt lúc lừa gạt cô của hấn. Khi mà họ về là đã thấy cái khuôn mặt núi băng của hấn rồi.

Vài tháng sau, Hạ Băng cùng Minh Quân tổ chức đám cưới. Sau đó là lúc mà cô sinh ra hai thiên thần bé bỏng của cô. Hai tính linh ấy là hai anh em song sinh, tuy lúc sinh đẻ, bác sĩ báo là cô khó sinh nhưng mọi chuyện cuối cùng cũng vượt qua và đem lại kết quả tốt đẹp.

Một đêm..

" Vợ ơi, từ lúc em mang thai tới giờ là anh phải ăn chay rồi! " Lại là khuôn mặt bất chấp. Hấn nói xong, không nói gì là đã hôn cô thật lâu. Nụ hôn ngọt ngào, lại dịu dàng. Từng cúc áo của cô bị hấn cởi ra.....

" Việc ngu ngốc cũng là sáng suốt nhất đời này của em là yêu anh! "

" Việc mà anh cảm thấy ân hận nhất là làm em phải đau khổ, nhưng hạnh phúc thay anh yêu em và được em yêu! "

Đúng! Tình yêu đã làm họ chịu bao nhiêu đắng cay nhưng cũng mang lại cho họ sự ngọt ngào, hạnh phúc. Yêu và được yêu....

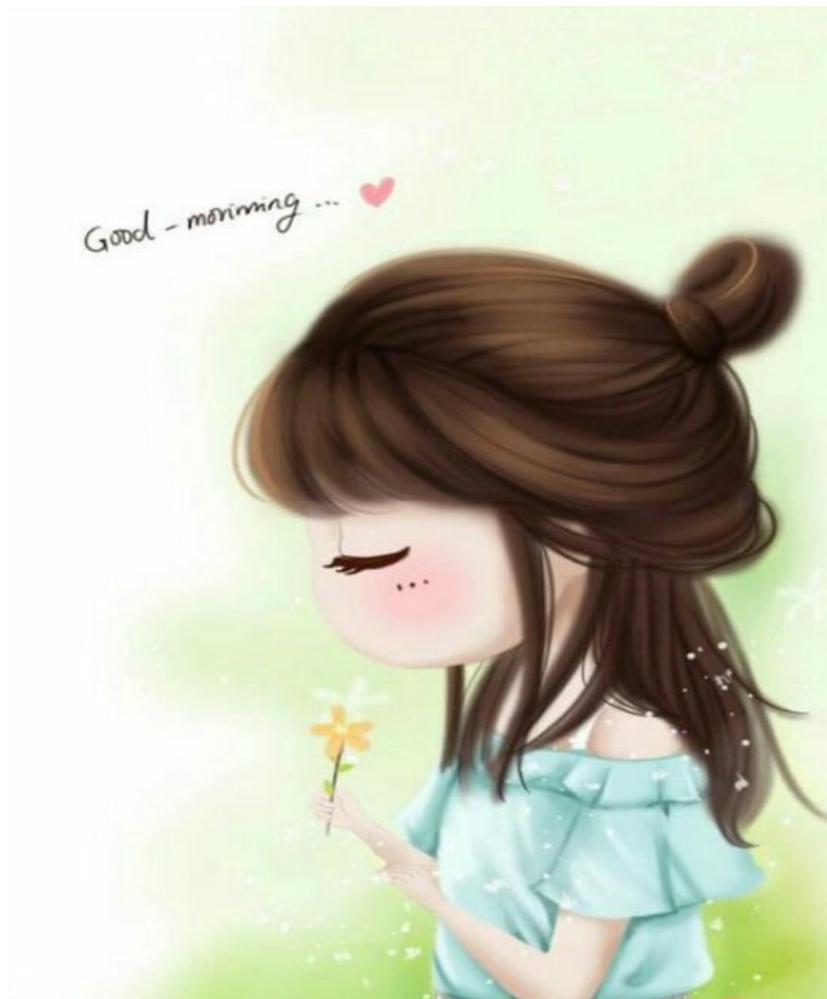
ĐÔI LỜI TÁC GIẢ

Có ai thấy thiếu mắm muối hay đường gì không nói tui để tui thêm zô! Trong thời gian qua, cảm ơn mấy người đã luôn ủng hộ truyện của tui, nhờ mấy người mà sức lực của tui tràn trề ngập bờ đê. Hằng đêm, nhớ tới truyện của mình viết được ủng hộ thì vô cùng vui! Nó như món ăn tinh thần của tui vậy. Ai mà có ý định thì cứ viết rồi nói tui, tui sẽ ủng hộ cho! Mà tui cũng không ngờ được truyện của mình sẽ có được như hôm nay. Ôi thật hạnh phúc! Công nhận là lâu thật, tui viết từ lúc 25/5 đến 6/7 mới xong! Chắc chắn tui sẽ viết ngoại truyện và cố tìm ý tưởng để viết thêm nhiều truyện mới! Thật lòng

cảm ơn mấy người nha! Thương mấy người nhiều. À mà tui cx không biết nên nghĩ tên trong này của tui là gì nữa? ☐ Ai thích thì cho tui cái tên ☐.
Tên oi tên...

Tác giả

....

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu... Tha Thù Cho Anh Được Không?* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 16: Ngoại truyện

TRUYỆN VỀ HAI THIÊN THẦN NHỎ

Bầu trời trong xanh cùng những tia nắng ấm áp chiếu vào căn phòng qua ô cửa sổ nhỏ. Trên chiếc giường được trang trí xinh xắn cùng rất nhiều gấu bông có hai thiên thần đang ôm nhau mà ngủ. Hai thiên thần này có khuôn mặt thanh tú được thừa hưởng từ cha mẹ cũng không kém phần dễ thương, đáng yêu. Bé trai - là anh cả được đặt tên là Lâm An Minh còn bé gái nằm kế bên tên là Lâm An Hoa. Hai thiên thần này không ai khác là bảo bối nhỏ của Hạ Vũ và Như Tuệ.

Đồng hồ điểm đến 6h, cánh cửa phòng khẽ mở, một đôi vợ chồng bước vào, đến bên cạnh giường, nhẹ nhàng ngồi xuống. Hai vợ chồng này là Hạ Vũ và Như Tuệ. Trên mặt họ thể hiện niềm hạnh phúc, sau tất cả, trải qua bao nhiêu đau khổ họ cuối cùng cũng được ở bên nhau, vui sướng hơn, ông trời đã đưa hai thiên thần nhỏ này đến bên cạnh họ. Bao nhiêu năm trôi qua, hôm nay là một ngày đặc biệt, ngày mà An Minh và An Hoa đi nhận lớp để bước vào lớp 1.

"Dậy đi con! " giọng nói dịu dàng, ngọt êm của Như Tuệ.

Hai đứa trẻ vẫn nằm đó, đôi mắt khẽ mở nhưng nhanh chóng nhắm lại. Hôm qua, vì nghe ba nói rằng "Hai con ngày mai sẽ lên lớp 1 rồi! " nên An Minh và An Hoa đều rất hồi hộp, chờ mong. Vì vậy mà cả đêm không ngủ để giờ.... dậy không nổi. (Từ bây giờ Hạ Vũ sẽ được kêu bằng anh nha! ☐)

" Hôm nay hai đứa phải đi học đấy, nếu không dậy là cho ở nhà nha! "

" Con dậy rồi ạ! "

Nghe đến đi học, hai bảo bối liền mở mắt ngồi dậy. Hai đứa trẻ đều rất rất mong chờ ngày này. Anh và cô giúp An Minh và An Hoa vệ sinh cá nhân rồi lại ăn sáng.

" Thừa mọi người con đi học đây! "

Vì là song sinh nên hai đứa bé có sở thích khá giống nhau, đôi khi có tranh cãi nhưng cuối cùng đều là An Minh nhường cho An Hoa. Hai tiểu bảo bối rất ngoan, đôi khi giúp đỡ mọi người nhưng cũng không kém phần nghịch ngợm mà quậy phá. An Minh và An Hoa được đăng ký học tại Primary school (Primary school = trường tiểu học □□) và học chung lớp. Trường này đa phần là dành cho gia đình giàu có và chất lượng giáo viên cực kì tốt.

Đứng trước cổng trường lớn, bao nhiêu cảm xúc hồi hộp, hào hứng, vui vẻ ập đến hai đứa trẻ. Tuy đã được làm quen với trường lớp lúc học mẫu giáo nhưng... bước qua cánh cửa kia là một thế giới vô cùng mới. Những cậu học sinh rụt rè núp sau lưng mẹ những anh chị đi từng nhóm bước vào cổng trường với vẻ tự tin và quen thuộc khiến chúng cảm thấy ngưỡng mộ. Chắc sau này, một ngày nào đó những thiên thần này cũng sẽ được như vậy.

Hạ Vũ và Như Tuệ dắt tay An Minh và An Hoa bước vào sân trường. Đây là một thế giới hoàn toàn khác, tường trường được vẽ rất nhiều hình đa phần về hình ảnh giáo viên và học sinh. Đi đến trước cửa phòng học lớp 1Đ, một cô giáo trẻ đang đứng trước cửa lớp với khuôn mặt dịu dàng cùng nụ cười thân thiện đang đứng đoán học sinh.

Cha mẹ buông tay để An Minh và An Hoa tự mình bước vào lớp khiến hai tiểu bảo bối ngỡ ngàng đứng nép vào nhau. Một cậu học sinh đứng cạnh bên khóc nức lên khiến An Hoa không kiềm được mà khóc theo. Chỉ có An Minh rất thương em mà an ủi, dỗ em nín học. Cô giáo thấy vậy mà cũng đến dỗ dành khiến tội nhỏ cảm thấy ấm áp, cũng vui đi nỗi sợ hãi cùng lạ lẫm.

Vào lớp, đập vào mắt là những bộ bàn ghế rất gọn gàng, cái bảng xanh cùng bàn cho giáo viên. Bọn trẻ bước vào lớp, ngồi gọn gàng.

" Chào các em, cô tên Huỳnh Lệ Mai, các em kêu bằng cô Mai nha!"

Tiếp đó là học sinh cùng nhau giới thiệu tên. Cô giáo rất vui tính, kể chuyện về trường rồi đến chuyện hài khiến bọn nhỏ vui vẻ. Xong xuôi là mọi người cùng nhau nói chuyện với nhau.

" Chào... chào cậu, tớ tên... Anh Hải, cậu làm...bạn với tớ...tớ được không?"

Một bạn nam nhỏ tuổi rụt rè đang tự giới thiệu với An Hoa làm An Hoa vô cùng bất ngờ. Đây không phải là cậu bạn hồi này đứng khóc cạnh bên mình sao?

" Chào bạn, tớ tên An Hoa, tớ sẽ làm bạn với cậu! "

" Tớ tên An Minh là anh trai An Hoa! "

" Chào cậu!"

Thấy ba người đành đứng nói chuyện, những bạn nhỏ trong lớp cũng tập trung lại nói chuyện. Thế là tội nhỏ dần quen nhau rồi tổ chức chơi đùa. Đến giờ, cha mẹ đều đến đón bọn trẻ, lời chào tạm biệt cùng sự tiếc nuối hiện lên trên mặt của những tiểu thiên thần, hẹn rằng khi đi học sẽ cùng chơi tiếp.

Chiều đến, cả nhà cùng hẹn rằng sẽ đi chơi công viên Noi đây đông người, rất nhiều trò chơi dành cho trẻ con. An Hoa không kiềm được sự vui mừng nói vô cùng nhiều. Tay chân cứ chỉ hướng này hướng kia.

Đáp ứng hai bảo bối, anh cùng cô dẫn chúng đi chơi hết trò này rồi đến trò khác. Cuối cùng, họ quyết định nghỉ ngơi tại một quán nước.

" Vui quá đi ạ! " An Minh và An Hoa cùng lên tiếng.

" Nếu hai đứa ngoan, ba mẹ sẽ dẫn hai đứa đi chơi tiếp! " Anh lên tiếng với ánh mắt đầy sự thương yêu, chiều chuộng.

" Thương ba mẹ nhất luôn! "

Cả nhà cùng ngồi nói chuyện mà không khỏi khiến người khác nhìn vào mà ngưỡng mộ. Đang nói chuyện một hồi, An Hoa liền cứ nhìn chăm chăm vào chú hề đang đứng ngay chỗ vòng đu quay, trên tay cầm rất nhiều bóng bay với đủ màu sắc và hình dạng, xung quanh là những đứa trẻ trạc tuổi của An Hoa.

" Mẹ ơi, con muốn mua bóng bay, ba mua cho con nha! "

" Được rồi!"

Nói rồi, cả nhà cùng đi đến bên chú hề đó, An Hoa chọn một cái bóng bay hình con thỏ còn An Minh thì lấy một siêu nhân. Đang định bước ra cửa đi về thì bỗng có một người lơ đãng phải tay của An Hoa làm An Hoa buông tay ra, Như Tuệ cũng mất hồn mà quay lại, nhưng dòng người rất đông, thoáng chốc đã không còn thấy bóng dáng bé nhỏ. Thấy được bong bóng hình chú thỏ, An Minh vội kêu ba rồi chạy lại, vì thân hình nhỏ bé nên dễ dàng

đi qua dòng người, thấy bóng của An Hoa, An Minh vội đi tới. Lúc này cô bé đang khóc, cô bé rất sợ. An Minh ôm An Hoa vào lòng.

" Không sao... Không sao... Có anh hai rồi, An Hoa ngoan đừng khóc nữa.. Mẹ sẽ đến mà! "

Nghe tiếng khóc, mọi người xung quanh đều nhìn vào hai đứa bé.

" An Minh, An Hoa! " Giọng của anh cất lên thể hiện sự lo lắng. Chạy đến thì thấy hai đứa nhỏ đang ôm nhau, An Hoa đang khóc nức nở.

" Mẹ đây, hai đứa đừng khóc nữa! "

Nghe giọng nói ấm áp quen thuộc, An Hoa ngưng khóc sa vào lòng mẹ.

" An Hoa không...ngoan, con... xin lỗi! "

" Không sao, không sao đâu! An Hoa ngoan! An Minh cũng rất ngoan! "

Cả nhà cũng nhau đi về. Tuy cô bé vẫn còn hơi sợ nhưng cũng đã vui bớt. Hai anh em cùng nhau đưa kể chuyện cho mọi người trong nhà nghe. Hai bảo bối nói rất nhiều, trong nhà đầy ắp tiếng cười.

Đêm đến, sau khi đã rửa bọt nhỏ ngủ ngon. Anh và cô cùng về phòng. Vừa bước vào phòng, Hạ Vũ đã ôm Như Tuệ mà hôn. Chiều lưỡi húc hòng nhanh nhẹn khai phá khoang miệng của Như Tuệ, tìm kiếm chiếc lưỡi dính hương của cô. Khi Như Tuệ như xụi lơ trong lòng Hạ Vũ thì anh mới buông ra.

" Anh này! "

" Anh làm sao? " anh với giọng nói vô cùng hồn nhiên, ngây thơ π_π

Không nói gì nữa. Tay Hạ Vũ đã xâm nhập vào áo của cô, xoa bóp nơi mềm mại của cô. Tay kia không an phận mà sờ soạng cơ thể Như Tuệ. Hai người tiếng về giường, từng cút áo của Như Tuệ bị Hạ Vũ tháo ra...

Vì không ngủ được, An Minh và An Hoa đi ra khỏi phòng tiếng đến phòng của ba mẹ. Đứng trước cửa phòng, hai đứa nhỏ nghe tiếng của Như Tuệ... (phòng cách âm tốt nhưng do hai đứa nhỏ áp tai vào ㄋ(•ω•)ㄋ

" Anh hai, có phải là ba bắt nạt mẹ không? " giọng nói ngây thơ nhưng mạng sự lo lắng.

" Để anh hai vào xem thử! "

Cánh cửa bị khóa trái nên An Minh không thể mở được bèn dắt nhau đi tìm thám Miên.

" Bà ơi, con nghe tiếng mẹ kêu, có phải ba bắt nạt mẹ không! "

Như hiểu ra vấn đề, thám Miên không khỏi buồn cười. Bắt nạt?

" Không phải đâu, ba con không dám bắt nạt mẹ con nữa đâu! "

" Nhưng tại con nghe giọng mẹ kêu! "

" Hay hai đứa ngủ đi, ba sẽ không bắt nạt mẹ con đâu, bà chắc chắn đấy! Nếu như hai đứa không ngủ là ba mẹ sẽ lo lắng lắm đấy!" Không tìm được lý do biện minh, thám ấy liền chuyển chủ đề.

Nghe nói ba mẹ sẽ lo lắng nên hai anh em cùng dắt nhau về phòng ngủ. Bọn nhỏ rất thương cha mẹ mình nên không muốn ba mẹ lo lắng. Dù hơi lo lắng nhưng cuối cùng An Hoa cũng nằm trong vòng tay An Minh mà ngủ ngon.

Sáng hôm sau, nhân lúc tụi nhỏ chưa dậy, thám Miên kể chuyện đêm qua mà không khỏi khiến cho cặp vợ chồng kia đỏ mặt.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu... Tha Thứ Cho Anh Được Không?* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.